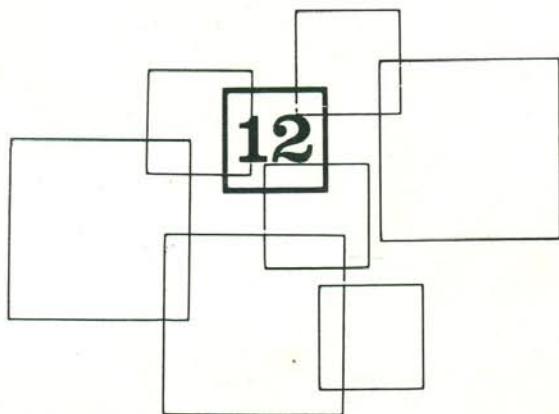

GLAS BUŠEVCA

studeni, 1975

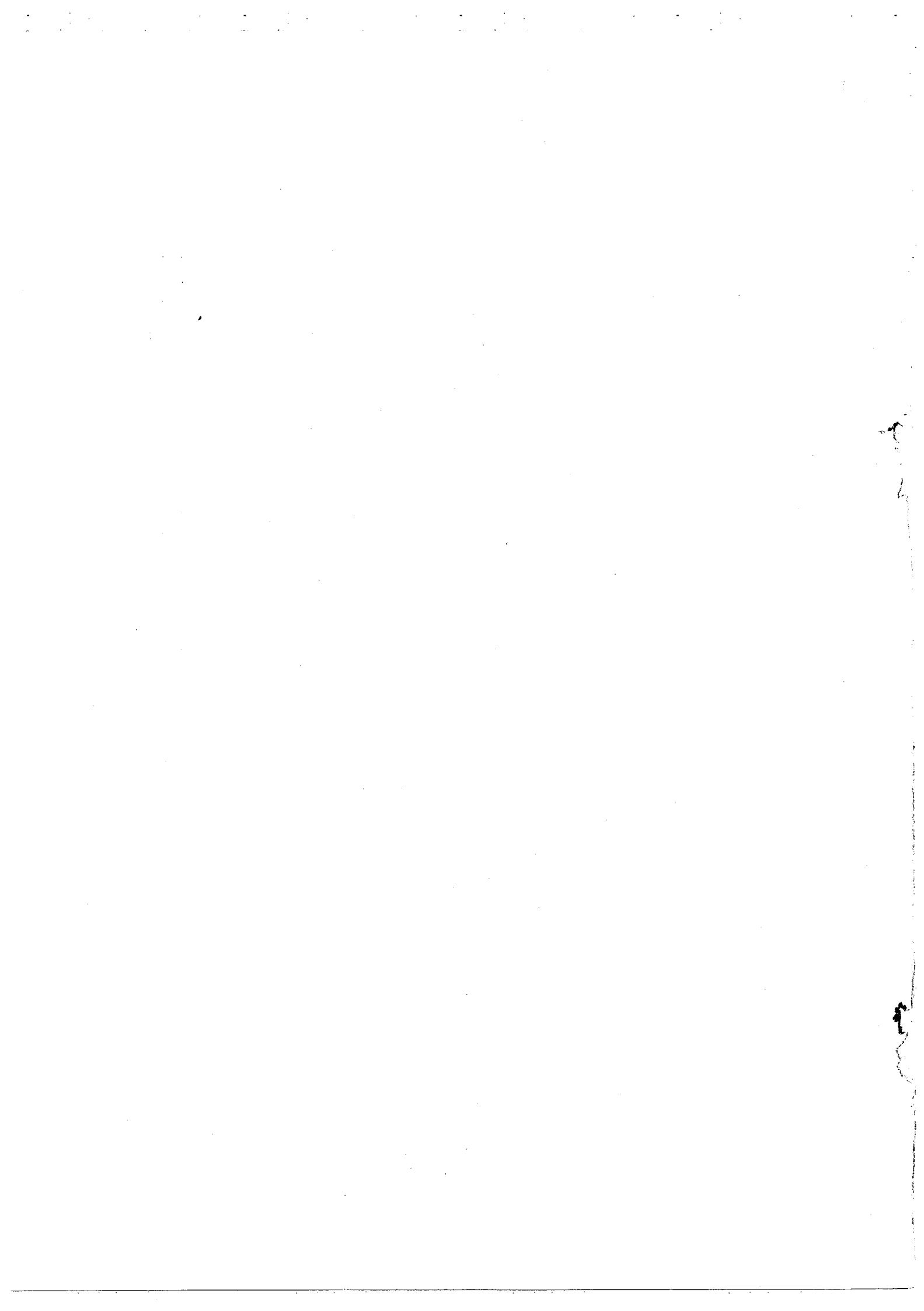

Čestitamo

29.XI.

Dan Republike

GLAS BUŠEVCA
broj 12. studeni 1975.

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA BUŠEVCA

UVODNA RIJEČ

Pred Vama je, dragi čitatelji, ponovno vaš list "Glas Buševca".

Ovaj puta list je uredilo novo uredništvo. U ime sadašnjeg uredništva želio bih se srdačno zahvaliti dosadašnjem uredniku i začetniku "Glasa Buševca" Josipu Kovačeviću, koji je dugi niz godina, tamo još od 1. svibnja 1964., kad je izišao prvi broj, uredjivao i vodio ovaj list. Vjerujem, da se ovoj zahvali pridružuju i svi vjerni čitatelji našeg lista.

Novo uredništvo, koje je preuzele odgovornost za daljnje izdavanje lista, želi, da list bude ogledalo društveno-političkog života u selu, da informira mještane o svemu, što se zbiva u Buševcu i u vezi s Buševcom, i da na taj način ujedno daje sliku života u našem mjestu i Buševčanima, koji žive izvan našeg sela.

Želja nam je, da list bude aktualan i angažiran, da ukazuje na probleme, koji se pojavljuju, da ističe uspjehe, koji se postižu, i da svojim napisima potakne rješavanje odredjene problematike u selu.

U današnjem samoupravnom društvu potrebno je više nego ikada, da svaki građanin bude pravilno i pravovremeno informiran o svemu, što se radi i dešava. Samo tako može i on biti u toku dogadjaja i aktivno utjecati na dogadjaje oko sebe.

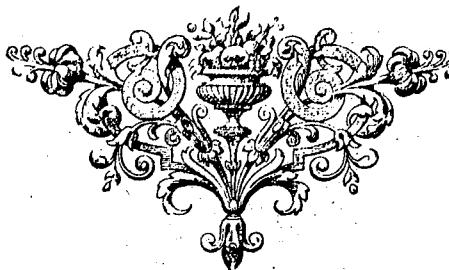
Želja nam je, da naši članci ne budu bez odjeka, već želimo, da kad god smatraste, da imate nešto za reći, to napišete i pošaljete nam. Ne ustručavajte se, ako mislite, da to, što biste napisali, ne bi bilo dobro napisano. Naša je briga, da vašu misao, bez obzira

kako je napisali, napišemo onako, da ćete biti zadovoljni. Samo zajedničkom suradnjom list može postati ono, što svi želimo, naš, buševečki.

Ne bih želio suviše duljiti. List je pred vama, pročitajte ga, a onda prosudite, koliko smo u svojoj nakani uspjeli.

Vaš

Glavni urednik

PREDsjEDNIK TITO ODLIKOVAO ZAGREB ORDENOM NARODNOG HEROJA

Na svečanoj sjednici Skupštine grada Zagreba i društveno-političkih organizacija Zagrebu je 16. rujna 1975. predsjednik SFRJ Josip Broz Tito predao Orden narodnog heroja, kojim ga je odlikovao u povodu 30. obljetnice oslo-

bođenja i socijalističke izgradnje. Ovo je najveće i najljepše priznanje, koje je glavni grad naše republike do sada primio.

Predajući Orden drug Tito je istakao revolucionarnu ulogu, koju je Zagreb imao prije rata, velike žrtve i herojski otpor za vrijeme rata, te veliki doprinos našoj pobjedi i izgradnji socijalizma.

"Ovaj Orden", rekao je drug Tito, "ujedno i obavezuje sadašnje i buduće generacije Zagrepčana, da čuvaju i dalje razvijaju tekovine našeg radničkog pokreta i oružane revolucije, jer nikada se ne smiju zaboraviti žrtve i samoodricanja, ne samo u ratu nego i poslije rata, da bi se postiglo sve ovo, što danas imamo".

Čestitamo gradu Zagrebu na ovom velikom priznanju tim više jer znamo, da su mnogi ljudi iz naše općine, pa tako i iz našeg sela, dali svoj aktivni doprinos u herojskoj prošlosti Zagreba.

MJESNA ZAJEDNICA BUŠEVEC

Naša je Mjesna zajednica ove godine organizirana na novim samoupravnim osnovama, kao samoupravna zajednica mještana Buševca, Ogulinca i Novog Sela. Aktivnost je naše Mjesne zajednice ove godine bila znatna, što se vidi i iz drugih priloga u ovom listu. No, mogućnosti su djelovanja znatno veće i kompetencije mnogo šire, pa će se to neizostavno ubuduće još povoljnije odraziti na život u Buševcu.

Ove su godine formirani novi organi mjesne zajednice, pa želimo upoznati naše čitatelje sa tim novim organima i tko je u njih izabran.

Rad Mjesne zajednice odvija se preko zborova mještana, koji donose sve važnije odluke. O pojedinim pitanjima od posebnog značaja za selo odluke se donose referendumom. Da bi naši interesi bili zastupani u Skupštini općine Velika Gorica i u širim društveno-političkim zajednicama, Mjesna zajednica bira delegacije, koje za svoj rad odgovaraju Mjesnoj zajednici.

Najviši organ društvenog samoupravljanja u Mjesnoj zajednici je Skupština mjesne zajednice. Predsjednik naše Skupštine je Filip Katulić, Kolodvorska 71. Ostali članovi su: Bobesić Juraj, Glavna 84; Matija Črnko, Glavna 64; Bobesić Nikola, Glavna 131; Filip Robić, Glavna 111; Ivan Katulić, Kolodvorska 45; Ivica Štimac, Glavna 20a; Stjepan Miković, Ogulinac; Ivan Klečić, Ogulinac, (potpredsjednik); Ivan Bartolin, Ogulinac; Franjo Djurašin, Novo Selo; Franjo Detelić, Kolodvorska 44; Stjepan Robić, Kolodvorska 58; Josip Kovačević (Ivana), Glavna 99; Drago Bobesić, Kolodvorska 26; Nikola Katulić, Glavna 101; Franjo Horvačić, Kolodvorska 19; Branka Katulić, Glavna 12; Dragica Kos, Kolodvorska 32; Barica Gregorec, Glavna bb i Vnučeć Zvonimir, Glavna 61.

Skupština Mjesne zajednice odlučuje o gradnji objekata, o pojedinim radovima, brine o izvršavanju zadataka i zaključaka zbara mještana, brine o komunalnim problemima, o čuvanju društvenih domova i društvene imovine sela i o nizu drugih stvari od interesa sela.

Skupština bira i svoje organe. Do sada su u Buševcu izabrani slijedeći organi:

1. Savjet mjesne zajednice. Članovi Savjeta su: Juraj Bobesić, predsjednik, Nikola Katulić, tajnik, zatim Ivan Bartolin, Zvonimir Vnučec, Filip Robić, Franjo Detelić (Kol. 44), Stjepan Robić (Kolodvor. 58), Ivica Štimac, Drago Bobesić.

Ovaj je Savjet ustvari izvršni organ Skupštine, koji brine, da se zaključci Skupštine provedu, i obave poduzeti radovi.

2. Savjet potrošača čine slijedeći članovi: Ivan Rožić (Nikole), predsjednik, zatim Ivan Vinter (Glavna 119), Ivan Djurašin (Ogulinac), Marija Katulić (Glavna 101), Stjepan Robić (Kol. 33).

Savjet potrošača vodi brigu o trgovini, opskrbi i uslugama u Bu-

ševcu, o kvaliteti i izboru robe, uslugama, cijenama i odnosu prema potrošačima, te razmatra žalbe i primjedbe Buševčana u vezi s tim.

3. Mirovno vijeće sačinjavaju: Mato Katulić (Glavna 22), predsjednik, Jakob Robić (Glavna 115), potpredsjednik, zatim Franjo Djurašin (Novo Selo), Franjo Horvačić, Filip Kos i Josip Robić (Kol. 6a). Zadatak je Mirovnog vijeća, da posreduje izmedju mještana, da bi se otklonile nesuglasice u medjusobnim odnosima.

4. Odbor za društvenu kontrolu čine: Nikola Bobesić, predsjednik, Ivan Klečić (Ogulinac), Branka Katulić (Glavna 12) i Iván Katulić (Kol. 45).

Ovaj odbor ima zadatak nadzornog odbora, te kontrolira materijalno-financijsko poslovanje i izvršavanje planova rada.

5. Odbor za društvenu samozaštitu čine: Josip Robić (Kol. 6a), predsjednik, Mato Robić (Kol. 6), Josip Kovačević (Gl. 99) i Franjo Djurašin (Ogulinac).

Ovaj odbor brine o zaštiti radnog čovjeka, o društvenoj imovini, životu i zdravlju, o zaštiti čovjekove okoline i slično.

Nije nam moguće ulaziti ovdje u sve detalje i sve dužnosti odnosno prava, koje ima Mjesna zajednica i njezini organi. Već iz ovih grubih nabranja vidi se, koliko toga može i moći će se riješiti unutar samoga sela. Ovakve velike nadležnosti bit će popraćene i odgovarajućim novčanim sredstvima, koja će dobivati mjesna zajednice, da bi te probleme mogla rješavati. Svaki onaj, koga zanimaju pojedinosti, može se obratiti izravno članovima Skupštine Mjesne zajednice i tamo će dobiti odgovore na pitanja, koja ga zanimaju. Ovdje nam je bila samo želja, da upoznamo naše mještane o toj našoj važnoj zajednici, jer je pravo svakog našeg čovjeka, da bude informiran o radu i da izravno sudjeluje u radu Mjesne zajednice. Na

taj način se osigurava potpuna zastupljenost svih naših mještana pri donošenju i izvršavanju odluka, što je i težnja našeg novog samoupravnog sistema.

IZVRŠNI ODBOR MK SSRNH BUŠEVEC-OGULINEC-NOVO SELO

Mjesna konferencija Socijalističkog saveza radnog naroda Buševec, naša najmasovnija organizacija, izabrala je novi izvršni odbor. Za predsjednika Mjesne konferencije izabran je Zvonimir Vnučec, za potpredsjednika Ivan Djurašin iz Ogulinca, za tajnika Vlado Mikulin, Kolodvorska 109 i za blagajnika Ivan Rožić (Blaža), Glavna 14. Ostali članovi su: Ivan Glavaš, Veronika Jelak, Stjepan Detelić (Ogulinac), Stjepan Katulić (Glavna 23b), Mato Detelić (Glavna 70), Katica Lomota i Vojislav Tošić.

MJESNA ZAJEDNICA ULAŽE SREDSTVA U VAŽNE OBJEKTE

Odlukom Skupštine mjesne zajednice i razvojnim programom za tenuću godinu planirana su tri ključna investiciona zahvata na području mjesne zajednice Buševec. Radi se o uređenju vatrogasnog i zadružnog doma, te o završetku nogostupa kroz selo.

Zanimalo nas je stoga, u kojoj su fazi započeti radovi na tim objektima, pa smo se obratili drugu Nikoli Katuliću. Prema njegovoj informaciji do danas su završeni jedino radovi u zadružnom domu, u kojem su okrećene i uređene prostorije kino dvorane, predvorja i pozornice. U suradnji sa ogrankom "Seljačke slove" i omladinskom organizacijom nabavljeni su toliko potrebni novi zastori za pozornicu te uređena glumačka prostorija i pristup do nje. U financiranju ovih zahvata sudjelovao je osim mjesne zajednice i ogranak "Seljačke slove" te poljoprivredna zadruga "Turopolje", iz čijeg je fonda izdvojeno 15.000 Din.

U vatrogasnem domu radovi se privode kraju. Uredjena je kuhinja i sanitarni čvor sa vodovodom, pa je tako taj naš jedini dom, u kojem se mogu održavati sastanci, zabave i svadbe potpuno osposobljen za svoju svrhu.

Što se tiče nogostupa, potrebno je dovršiti dionicu od Nikole Bobešića do potoka Bune, te neke sitne radove kod Kolara. I ovi bi radovi prema planu trebali biti završeni ove jeseni. Govoreći o eventualnoj izgradnji pješačkog mosta preko Bune, kojim bi se povezali nogostupi s obje strane potoka, drug je Katulić istakao, da se upravo ispituje tehnička mogućnost takve izgradnje. No, o tom, potom.

Nastavljanje nogostupa do Ogulinca, što je također u planu, dolazi u obzir tek po završetku nogostupa kroz Buševec. Tu nema nikakvih finansijskih problema, već sve ovisi o tome, kako će se organizirati posao.

PREDAVANJA O SOCIJALISTIČKOM SAMOUPRAVLJANJU

od 16. do 26. lipnja ove godine održana su četiri predavanja u Vatrogasnem domu na temu: Osnovni problemi daljnog socijalističkog samoupravljanja. Predavanja je organizirala OOSK Buševec, a predavači su bili Nikola Katulić, Ivan Djurašin, Ivan Rožić i Stjepan Robić. Osim članova SK sastanku su prisustvovali i drugi zainteresirani mještani. Nakon svakog predavanja bila je zanimljiva diskusija.

Očekuje se, da će ove jeseni ili početkom zime biti organizirana još neka predavanja iz aktualne političke problematike, pa bi bilo poželjno, da predavanjima prisustvuje veći broj mještana. Treba zamjeriti OOSK što nije ta predavanja više popularizirala te predlažemo, da se idući puta izvješe obavijesti na vidljivim mjestima.

NOVI ČLANOVI SK

U OOSK Buševac primljena su u ožujku ove godine četiri nova člana. Aktiv Saveza socijalističke omladine predložio je iz svojih redova još devet drugih članova, no odlučeno je, da se kroz određeni period prati aktivnost predloženih omladinki i omladinaca u selu i da se naknadno doneše odluka.

o o o

SVEČANI DAN ARMije

Za Dan Armije, dne 22. prosinca 1975. organizira Savez boraca i Udrženje rezervnih oficira i podoficira u Buševcu proslavu u povodu 30. obljetnice oslobođenja i socijalističke izgradnje naše zemlje. Proslavi, koja će se održati u Vatrogasnem domu, pretходit će predstava dramske grupe ogranka "Seljačke slove", koja će u Zadružnom domu izvesti dramu Slavka Kolara "Sedmorica u podrumu". Tom će prilikom zaslužnim Buševčanima biti dodijeljena priznanja Gradske konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda Zagreba za uspješan društveno-politički rad na razvijanju i jačanju socijalističkog samoupravnog društva. Gradska konferencija SSRNH dodijeljuje ta priznanja u povodu Dana Republike.

o o o

IVAN ROŽIĆ - PAVEK, STIPENDIST TITOVOG FONDA

Kako upravo saznajemo, voditelj dramske grupe OSS-a Ivan Rožić - Pavek, dobio je stipendiju Titovog fonda u visini od 2540.- Din mještečno. Stipendija se daje istaknutim mlađim radnicima za njihovo doškolovanje, usavršavanje ili specijalizaciju. Koliko nam je poznato, drug Rožić je jedini mladi radnik iz naše općine, koji je dobio tu stipendiju. Osim njega još je troje djece radnika iz naše općine dobilo stipendiju Titovog fonda.

o o o

Komentar

ZBOGOM BOŽE, IDEM U NEW YORK

Američka jedna priča kazuje, da je neka djevojka sa sela odlazila u New York i opraštala se sa svima u selu. Išla je tako od kuće do kuće i govorila: "Zbogom teta, idem u New York!", "Zbogom, susjede, idem u New York!". Opraštajući se tako, došla je i do crkve. Ušla je u crkvu, prekrižila se pred oltarom i rekla: "Zbogom, Bože, idem u New York!".

Priču možemo tumačiti na razne načine, no nama je ovdje dobro došla radi jednog aktualnog problema, koji je dosta nalik ovoj priči.

U Buševcu postoji osnovna organizacija Saveza komunista, koja broji svega 14 članova. Naupućeni bi mogao pomisliti, da Buševec ima samo četrnaest članova SK, a svi ostali mještani da nisu članovi te organizacije. No broj članova SK u Buševcu je daleko veći. Oni su međutim članovi u svojim poduzećima, dakle u svojim radnim organizacijama i nisu obuhvaćeni u osnovnoj organizaciji u mjestu. Budući da nisu obuhvaćeni, nisu niti aktivni u mjesnoj organizaciji, pa naša mjesna organizacija nema od njih nikakve koristi. Iako postoji mogućnost poveznice, oni je ne koriste, ili je ne žele koristiti. Oni rezoniraju poput one djevojke, koja je odlazila u New York. U svojoj je radnoj organizaciji komunista, no kad radno vrijeme završi od odlazi kući i samo što ne kaže "Zbogom, SK, idem u Buševec!".

Smatram da nije potrebno naglašavati, od kakve bi to bilo koristi, kad bi se svi članovi SK aktivirali i u mjestu u kojem žive. To

su ogromni potencijali, koji nisu dovoljno iskorišteni. A svaki bi pravi komunista morao uvidjeti, da se komunistom ne može biti samo radnim danom od 6 - 14 sati i da takvo njegovo ponašanje nije u redu.

Nadajmo se, da će i ovaj napis nekoga od njih ponukati, da se javi kod Tomeka i zainteresira za rad u svojem selu.

I.R.

---

a k t u a l n o

RJEŠAVA SE PROBLEM OPSKRBE

Opskrbljenost Buševca, ili jednostavnije rečeno, trgovina i uslužne djelatnosti, već je nekoliko godina tema razgovora i razlog povećanom nezadovoljstvu Buševčana. Ne radi se, kako smo već rekli, samo o trgovini mješovite robe, odnosno našem samoposluživanju, premda je najveći dio kritike upućen na tu adresu, već se radi općenito o tome, da veličina trgovačkog prostora i raznolikost ponude ne zadovoljava sve veće zahtjeve sadašnjeg kupca. Dok je još prije nekoliko godina možda bila dovoljna jedna trgovina, danas već mnogi postavljaju pitanje mesnice, prodavaonice kruha, zatim voća i povrća, kioska za prodaju novina, knjiga, bilježnica, pisaćeg pribora i drugog. Pitanje opskrbe proširuje se također i na mogućnost otvaranja slastičarnice sa kavanom ili mogućnost otvaranja reprezentativnog restorana. Ne treba ni spominjati druge uslužne djelatnosti, koje nam fale, kao razne radionice za popravke radija i televizora, servisi i slično. Sigurno je, da bi i takvi objekti imali svoju računicu

i isplatili se, osobito ugostiteljski objekti, jer se zbog glavne ceste može računati i na vanjske goste, koji inače bez zaustavljanja prolaze kroz selo. Kao dokaz za to mogu poslužiti objekti u Vukojevcu kod Zelengaja, u Lekeniku, Čičkoj Poljani, Starom i Novom Čiću, zatim restauranti "Divna" i "Svoga tela gospodar" i drugi poznati objekti. Da li do sada u tome nismo imali sreće, nismo znali iskoristiti mogućnosti, pitanje je, na koje je teško dati odgovor. Da vidiemo onda barem, što se do sada pokušalo rješavati.

Dogovori sa OPZ "Turopolje"

Trgovina u Buševcu nalazi se u sastavu Opće poljoprivredne zadruge "Turopolje", čije je sjedište u Vukovini. Već dugo je vremena ta trgovina centar kritike Buševčana, premda možda često i s nepravom. Poslovodja trgovine, Tomo Rožić, objašnjava to nezadovoljstvo velikom gužvom u jutarnjim satima. Ljudi ujutro donesu mlijeko na mljekaru i onda žele ujedno nabaviti svu robu, koja im je potrebna. U isto vrijeme počinje i nastava u školi, pa navale i djeca, koja prije nastave žele nabaviti potrepštine za sebe. I tako izmedju 7 i 8 sati ujutro nastaju najveće gužve. Nastaju dugački redovi i premda dvoje njih naplaćuje robu, jedva mogu zadovoljiti potrošače. Potrošači bi, po mišljenju poslovodje, bili mnogo zadovoljniji, kad bi dolazili u trgovinu barem sat kasnije, jer onda gužve više nema. Sav se rad kasnije odvija bez žurbe i gužve, tako da ponekad i ona jedna blagajna nema što raditi.

Potrošači, međutim, imaju svoje argumente: tko kasnije dodje u trgovinu, ne može više dobiti kruha, jer je rasprodan, a nema niti novina. Već i radi toga su prisiljeni, bez obzira da li nose mlijeko ili ne, da što ranije ujutro idu u trgovinu. Izbor neke robe takodjer ih ne zadovoljava, a ponekad niti kvaliteta ne odgovara cijeni, koju za robu treba platiti (vagani šećer, kava i sl., što je obično slabije kvalitete). Usto su i cijene uglavnom veće nego u drugim mjesti-

ma, gdje postoji još koja konkurentna prodavaonica, a razlike su još očitije, kad se cijene usporede sa onima u Velikoj Gorici ili u Zagrebu.

Odnos izmedju trgovine i sela uvjek se odražavao kroz odnos zadruge prema selu. Bez pretjerivanja se može tvrditi, da su do sada interesi sela u tom pogledu bili podvrgnuti interesima zadruge.

Nije se tražilo nikad neko povoljnije rješenje osim onog, koje je bilo povoljnije za zadrugu i koje je predlagala zadruga, a to se objašnjavalo interesima zadruge, koji su navodno identični sa interesima sela. Istina je, dakako, da su interesi zadruge u skladu s interesima sela, drugo je, međutim, pitanje, da li je zadruga sposobna da zadovolji povećane interese sela ili je nužno, da se rješenja traže i izvan naše zadruge.

Mjesna je zajednica još 1972. godine isticala problem opskrbe u Buševcu i tražila od OPZ "Turopolje", da se potraže neka rješenja. Zadruga je tom prilikom izrazila spremnost, da se tu nešto poduzme. Dogovoren je tada, da se proširi trgovački centar kod zadružnog doma, da se izgrade skladišta, da se na mjestu sadašnje mljekare izgradi trgovina željeznom robom i kućanskim aparatima i da bi se na Križanju uredio trgovački paviljon za živežne namirnice i kruh. Taj plan, koji je tada donesen, do danas nije ostvaren. Predstavnici OPZ "Turopolje" objašnjavaju to na slijedeći način: Još je 1973. godine napravljen plan za trgovinu na Križanju, koja bi se po svojem izgledu uklapala u ambijent. Taj je prostor, naime, zakonom zaštićen zbog vrijedne drvene kapelice i ostalih drvenih građevina oko nje. Zavod za zaštitu spomenika vodi brigu, da se taj ambijent raznim zahvatima ne naruši. Zadruga je već bila i razgovarala sa Stjepanom Robićem (Štefanovim), da se otkupi njegovo zemljište za gradnju, da se sruši njegov drveni čardak, njemu da se izgradi drugi stambeni objekt a na tom mjestu, da se izgradi

trgovina paviljonskog tipa. No tome se suprostavio Zavod za zaštitu spomenika i nije dzvolio niti gradnju trgovine, niti rušenje čardaka (koji će se, po svemu sudeći, i sam srušiti, ako se ništa ne poduzme). Zadruga je tada tražila neko drugo rješenje, no nije ga našla. U medjuvremenu se nije ništa radilo na uredjenju skladišnog prostora, niti na preuređenju mljekare u trgovinu željeznom robom, što je takodjer bilo dogovorenog.

Mjesna zajednica intervenira

Početkom listopada ove godine Skupština mjesne zajednice ponovno je razmatrala taj problem. Prevladavalo je mišljenje, da se treba ponuditi nekom drugom poduzeću, da otvori trgovinu u Buševcu i da se zadruga upozori, da nije ništa učinila za poboljšanje situacije. Primjedba, da zadruga nije mogla investirati, jer ju je zatekao nespremnom zakon, kojim se zahtijeva, da se za investicije treba deponirati 50 posto sredstava od ukupne vrijednosti objekta, nije prihvaćena, jer su u medjuvremenu bile gradjene trgovine i gostonice u okolnim selima. Zaključeno je stoga, da mjesna zajednica dostavi službeni dopis zadrugi, da u tom dopisu obrazloži svoje stajalište i potrebe sela, te da zatraži od zadruge odgovor, da li se ona može uklopiti u te zahtjeve, pa ako se ne može, da se potraže druga rješenja.

Prije nego što je dopis bio napravljen, došlo je sredinom listopada (16.10.) do zajedničkog sastanka, kojem su prisustvovali predstavnici zadruge, zatim Skupština mjesne zajednice i politički aktiv sela. Na sastanak su došli svi dobro pripremljeni i voljni, da se nadju rješenja od obostranog interesa. Mjesna zajednica dala je na znanje, da je odlučila, da se konačno problem opskrbe u što skorije vrijeme počne rješavati, ali i da će zadruga imati prednost pred ostalim trgovačkim organizacijama, ukoliko može u dogledno vrijeme nešto konkretno poduzeti. Predstavnici zadruge su predlo-

žili svoj program proširenja trgovine i moguću realizaciju. Program je na sastanku prihvaćen i trebao bi se početi ostvarivati još tijekom ove godine. Po tom bi se programu sadašnji trgovinski prostor trebao utrostručiti, tj. od sadašnjih 80 četvornih metara proširiti na 240 četvornih metara. Trgovina bi se, naime, proširila na mjesto sadašnje mljekare, s tim, što bi mljekara preselila u bivši zadružni mlin. Ako bi se dobila suglasnost škole (a ta je suglasnost u medjuvremenu već dobivena), onda bi se sadašnja učionica uz trgovinu, bivša kancelarija, preuredila u trgovinu kruhom, voćem, povrćem i mesom. Manjim gradjevinskim zahvatima u sadašnjim prostorijama trgovine takodjer bi se mogao proširiti trgovački prostor. Time bi se dobila velika trgovina, koja bi, po mišljenju zadruge, zadovoljavala potrebe sela.

S takvim zaključkom i s takvim rezultatom treba biti zadovoljan. Na zadruzi je sada, da ostvari obećanje, a na mjesnoj zajednici, da i dalje nastoji da se plan ostvari, odnosno, da se u danom trenutku potraži drugo rješenje.

Neki problemi i dalje ostaju

Tim novim dogовором nije dakako riješen problem opskrbe u Buševcu. Ostaje otvoreno još dosta problema, koji su navedeni u uvdnom dijelu ovog članka. Zadruga predlaže i rješenje za novu gostionicu (vidi vijest: Nova gostionica? u ovom broju) na mjestu sadašnje, pa bi i o tome trebalo dobro razmisiliti.

Problem je međutim i u tome, što mjesna zajednica još nije raspravljala o mogućim lokacijama, koje bi mogla ponuditi zainteresiranim, ako ih bude. Još, recimo, nismo upoznati, ili još možda niti nemamo razradjen plan razvoja Buševca. Takvim bi planom bilo usmjereno širenje sela i vidjele bi se buduće potrebe. Unapri-

jed bi trebalo rezervirati ili otkupiti lokacije, na kojima bi se kasnije mogli graditi objekti od šireg interesa, tako da bi se izbjegla svaka stihijnost i samovolja. Jer potrebe će sela i nadalje rasti, a mi ćemo ih morati slijediti.

Tema ovime nije iscrpljena. Do idućeg broja našeg lista bit će vjerojatno već neke stvari jasnije, bit će možda i nekih već konkretnih novosti, pa ćemo Vas tada o tome izvijestiti.

I.R.

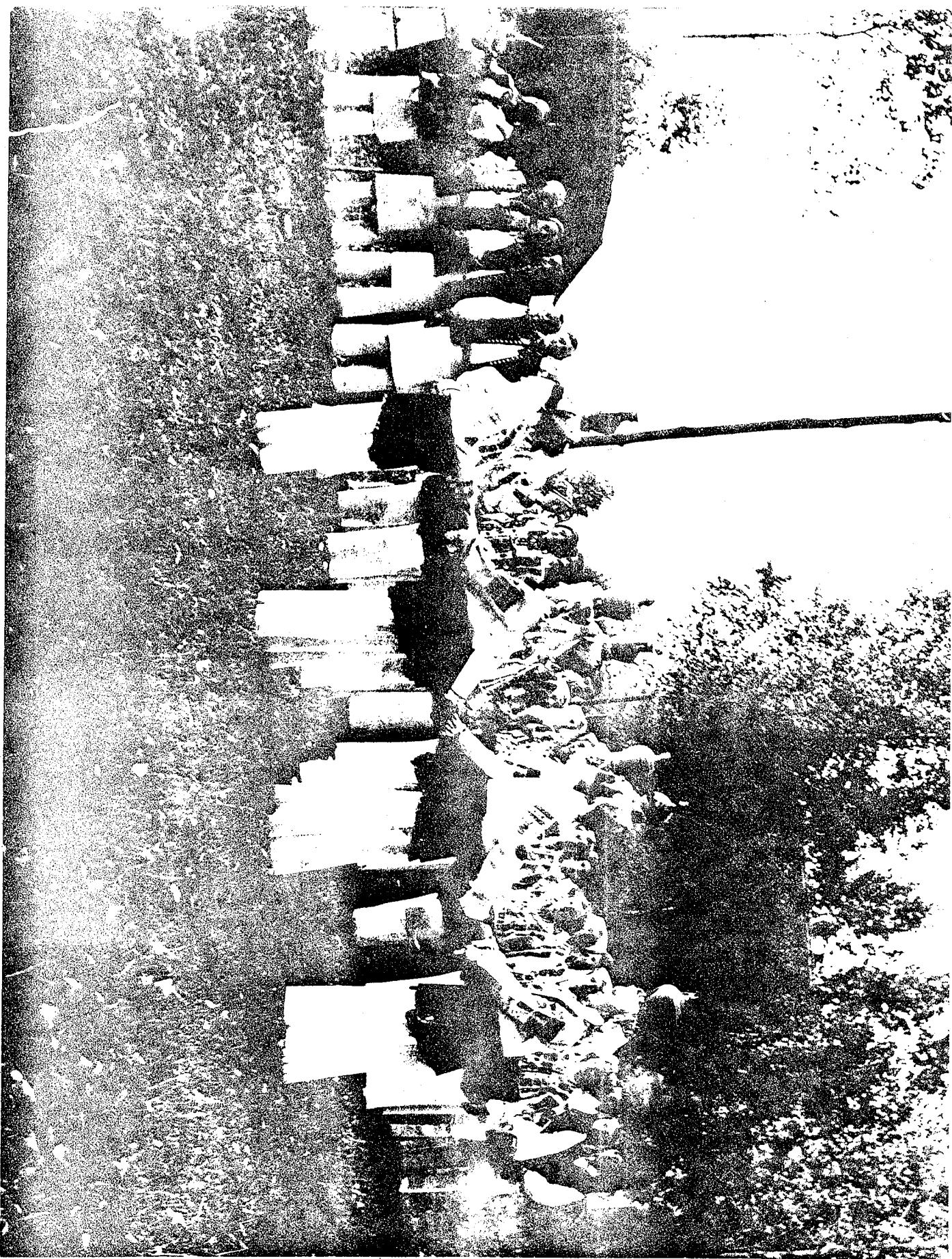
KAKO BEZ KANALIZACIJE?

Sve se više nameće selu problem otpadnih voda. Razvoj donosi sa sobom napredak, a napredak osim pozitivnih stvari donosi i probleme. Jedan od tih problema su svakako i otpadne vode. Dio naših mještana, da ne bi opterećivao svoje septičke Jame, odvodi vodu iz kupaonice, stroja za pranje rublja, a neki čak i iz gnojnice ravnou grabu ispred kuće. Buduće da u grabama obično nema tekuće vode, pa ove otpadne vode ne mogu otjecati, već ostaju u grabi, nastaje kroz kratko vrijeme, a osobito za ljetnih vrućina, nepodnošljiv smrad. To ne samo, da je neugodno, već je i nezdravo. Kanalizacija za čitavo selo, zbog prevelikih troškova gradnje, za sada ne dolazi u obzir. Jednostavna rješenja, kao na primjer, da se otpadne vode puste u potok Bunu, što su neki predlagali, ne dolaze u obzir, jer bi se voda prije puštanja u potok trebala obavezno pročistiti, a pročistači su za sada preskupi. Jedini je dakle izlaz, da se otpadne vode usmjere u vlastite septičke Jame a iz njih u suhe bunare. Za pojedinca je to svakako skupo rješenje, ali drugog nema na vidiku. Mjesna je zajednica već često razmatrala taj problem, jer se taj

neugodni smrad mora maknuti s ceste. Drugog rješenja nije mogla naći osim da je obveza svakog pojedinca da potraži načina, kako da svoje sumještane zaštiti od svojih otpadnih voda.

o 0 o

Posjet dragih prijatelja

Ove su nas godine ponovno posjetili naši dragi prijatelji iz hrvatskog sela Klokotića (Clucotici) u Rumunjskoj, da bi svojim nastupom uveličali našu proslavu 30. obljetnice oslobodjenja zemlje. To je bio treći susret Buševčana i Klokotičana. Prije dvije godine posjetili su nas naši prijatelji iz Rumunjske prvi put, a prošle smo im godine mi užvratili posjet. Ove su godine opet oni došli k nama i boravili kod nas od 29. kolovoza 1975. do 2. rujna 1975.

Kad danas, nakon izvjesne vremenske distance, razmišlamo o tom susretu, možemo bez pretjerivanja tvrditi, da je on izvanredno uspio. Ponovno se manifestiralo veliko prijateljstvo, koje se tako spontano razvilo izmedju naša dva sela i vjerujem, da su se naši gosti osjećali kod nas stvarno kao kod svoje kuće.

Buševčani su se pokazali kao pravi domaćini. Skoro pola sela skupilo se u petak poslije podne, na dan dolaska, očekujući goste. Navečer oko 19 sati stigla su dva autobusa sa malim zakašnjenjem i u njemu 73 naša gosta. Premalo, s obzirom na broj Buševčana, koji su se javili, da im budu domaćini. Kad su se autobusi zaustavili, zasvirao je tamburaški orkestar našeg društva, obučen u narodne nošnje. U zrak su poletjele raznobojne rakete. I malo zatim zagrljaji, pozdravi, suze, upoznavanja. Mnogi se raspituju za svoje znance, koji nisu došli, žele doznati, kako se putovalo, što ima novo i slično.

U Vatrogasnem domu sve je bilo pripremljeno za doček gostiju. Budući da su gosti prevalili dugačak put ne namjerava se dugo ostati, već samo toliko, da se gosti upoznaju sa novim domaćinima. Predsjednik ogranka "Seljačke sloge", društva, koje je domaćin gostiju, i koje već godinama njeguje suradnju s našim zemljacima u inozemstvu, pozdravlja goste i ističe zadovoljstvo što su nas posjetili. Vjeruje, da će se gosti ugodno osjećati u našem selu, kao što smo se i mi osjećali prilikom prošlogodišnje posjete njima. Na zdravici je odgovorio direktor Centra za narodno stvaralaštvo Caras-Severina, drug Veliscu Ion Boldea, zahvalio se na pozdravu i istakao, da ovi susreti znače i zbližavanje našeg i rumunjskog naroda te služe razumijevanju medju narodima.

Topusko - Petrova Gora - Plitvička jezera

Aplauz za Klokotićane

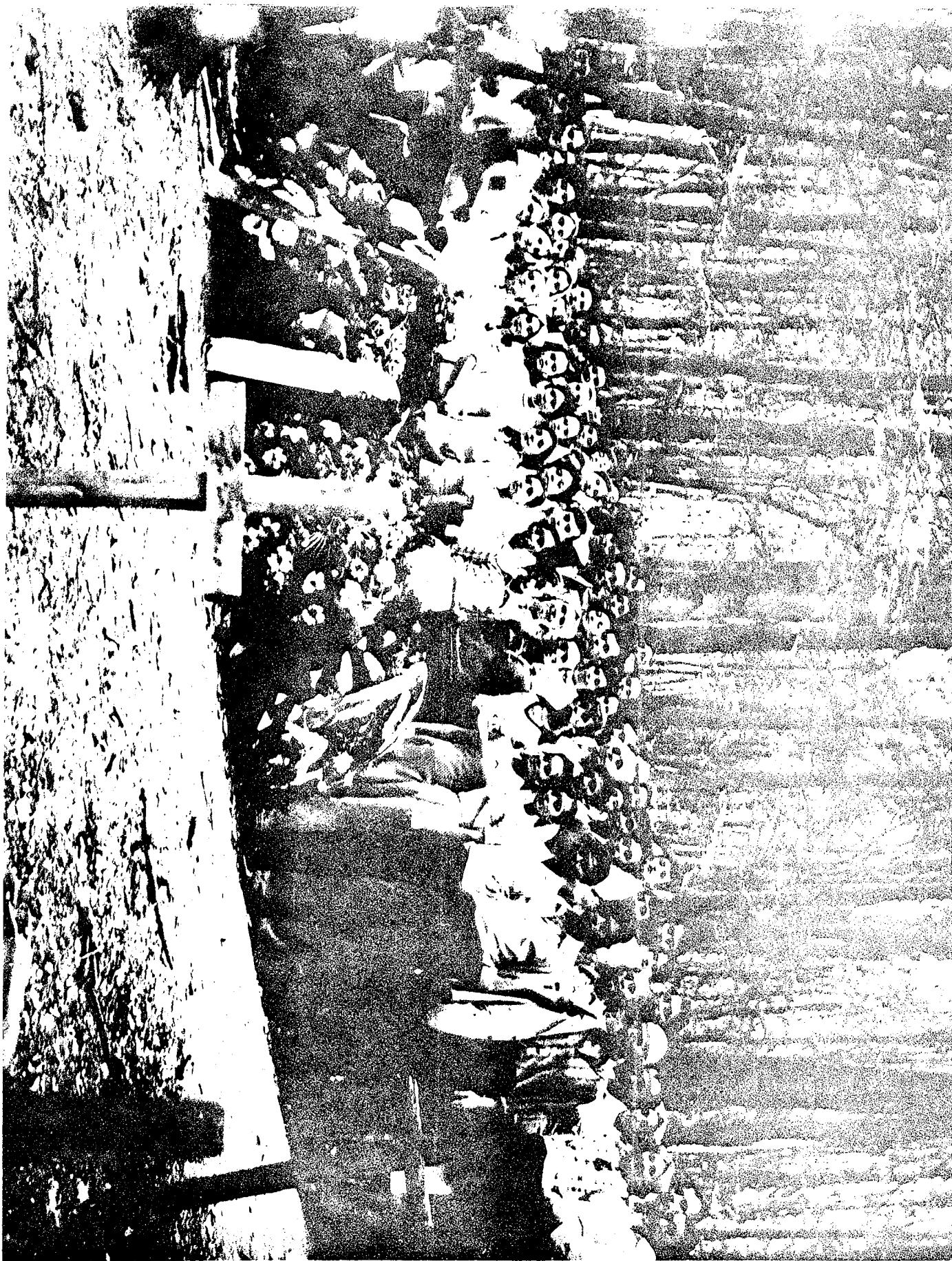
Povodom XXX godišnjice oslobođenja SR Hrvatske fašističkog jarma folklorno-umjetničkog društvo iz Klokotića gostovalo je u Buševcu. Oni su u susednoj Jugoslaviji prikazali dva spektakla, a zatim su se upoznali sa radom i preokupacijama mladih iz Buševca i Pokupskog. Za vreme kratkog gostovanja za članove klokotičanskog ansambla organizovan je raznovrstan i bogat program. Kako kaže drug Velašku Boldju, direktor Karađževiških županijskih centra za usmeravanje narodnog stvaralaštva i masovno-umjetničkog pokreta, inače voda ansambla na tom putovanju kroz Jugoslaviju, posećena su mesta u kojima su pre trideset godina vodene žestoke borbe protiv okupatora. Epopejske borbe i spomenici herojima iz posetih mesta bili su povod sećanja na minula vremena i prolivenu krv za slobodu i nezavisnost. Umeđu članova klokotičanskog umjetničkog društva položeni su venci, a trenutkom čitanja odana je pošta palim iz Buševca, Pokupskog i Petrove Gore. Članovi ansambla posetili su i planinsko-rekreativne centre Topusko i Plitvička jezera, kao i gradae Veliku Goricu i Zagreb. Na tom gostovanju često su izgovarane reči prijateljstva i istican dooprinos socialističke Rumunije jačanju prijateljinskih odnosa među našim narodima, očuvanju mira u svetu.

Što se tiče kulturnih manifestacija, doznali smo od druga Boldje da su Radio i Televizija Zagreb snimili i prikazali momente iz programa umetnika amatera iz Klokotića. Takođe, Televizijski studio priprema specijalnu emisiju od trideset minuta o nastupanju Klokotićana pred publikom, koja je topilim aplauzom pozdravila nosioca našeg narodnog duha.

J. DOLIC

U subotu smo ujutro krenuli s gostima na izlet u Topusko, Petrovu Goru i Plitvička jezera. Predstavnici naših društveno-političkih organizacija i domaćini pridružili su se tom izletu. Najprvo smo stali u Topuskom. Dan je bio lijep, sunčan i upravo ugodan za šetnju. Objasnili smo našim gostima značenje Topuskog u Narodno-oslobodilačkom ratu, razgledali smo spomenik, te posjetili vijećnicu, u kojoj je održano 3. zasjedanje ZAVNOH-a i Kongres kulturnih radnika Hrvatske. Obišli smo zatim i toplice i tu ostali oko pola sata. Mnogi su zažalili, što nisu ponijeli kupaće kostime, da se okupaju, tako da je tu priliku moglo iskoristiti svega desetak izletnika.

Put se nastavio prema Petrovoj gori. Susret sa Petrovom gorom bio je za naše goste izuzetan dogadjaj. Njima je naš Narodno-oslobodilački rat dobro poznat, gledali su takodjer naše filmove "Neretvu", "Kozaru" i "Sutjesku", čuli mnogo o tome na programima naših radio-stanica i vidjeli na našoj televiziji, koju dobro primaju u svojem mjestu. Sada im se prvi put pružila prilika da vide dio te naše slavne povijesti. A Petrova je gora zbilja uzbudljiva. Sa velikom su pažnjom slušali tumačenje o značenju Petrove gore u NOR-u. Mnogima je i suza potekla, slušajući, kakva je stradanja proživio narod toga kraja. Potom su razgledali centralnu partizansku bolnicu, ulazili u zemunjice, slikali se na groblju umrlih boraca. Željeli su da što više doznaju i upamte iz slavnih dana Petrove gore. Na upit vodiča, koliko vremena imaju na raspolaganju, tako da bi on prema tome mogao podesiti svoje predavanje, odgovorili su mu, da vrijeme nije važno, jer žele što više čuti i vidjeti, premda je vrijeme već bilo poodmaklo, a predstojavao je još primamljiv izlet na prekrasna Plitvička jezera.

I tako smo sa Petrove gore prilično kasno krenuli put Plitvičkih jezera. Ta smo prekrasna jezera vidjeli u njihovom najljepšem izdanju. Kosi popodnevni zraci sunca padali su na bogate šume kasnog ljeta prošarane raznobojnim lišćem, bistri brzaci prepuni vode razljevali su se po stazama i puteljcima i stvarali raskošne slapove, i premda smo svi bili već pomalo umorni od hodanja po Petrovoj gori, a gosti i zbog toga, jer su već drugi dan provodili u autobusima, ipak je umor ubrzo nestao u toj čarobnoj ljepoti prirode. Oko sat i pol vremena šetali smo obalama Plitvičkih jezera, a onda smo umorni, ali zadovoljni krenuli kući. Put nas je vodio preko Karlovca i novim autoputom. Vrijeme, koje nam je inače bilo naklonjeno, tada se promijenilo i pala je kiša.

U Buševcu je već sve bilo spremljeno za logorsku vatru, ali je kiša poremetila taj plan, što je možda nekim našim, osobito starijim, gostima dobro došlo, jer su onako umorni jedva čekali, da odu u krevet. Mladji nisu osjećali umor, već su otišli da plešu u omladinski "Disco".

Proslava

Nedjelja je osvanula sva pod suncem. Gosti su imali slobodno prije podne. To su vrijeme iskoristili za razgledanje sela, a mnogi su domaćini poveli svoje goste, da im pokažu aerodrom, vinograde, okolna sela i slično. Posjetili su se znanci iz prošle i pretrprošle godine. Posebna delegacija, sastavljena od gostiju te delegata naših društveno-političkih organizacija, položila je vijenac na spomenik našim palim borcima.

Poslije ručka sastale su se na nogometnom igralištu "Poleta" momčadi Klokočića i Buševca. U našoj su momčadi igrali zajedno veterani i juniori, dok je momčad gostiju bila sastavljena od raspoloživih dobro-

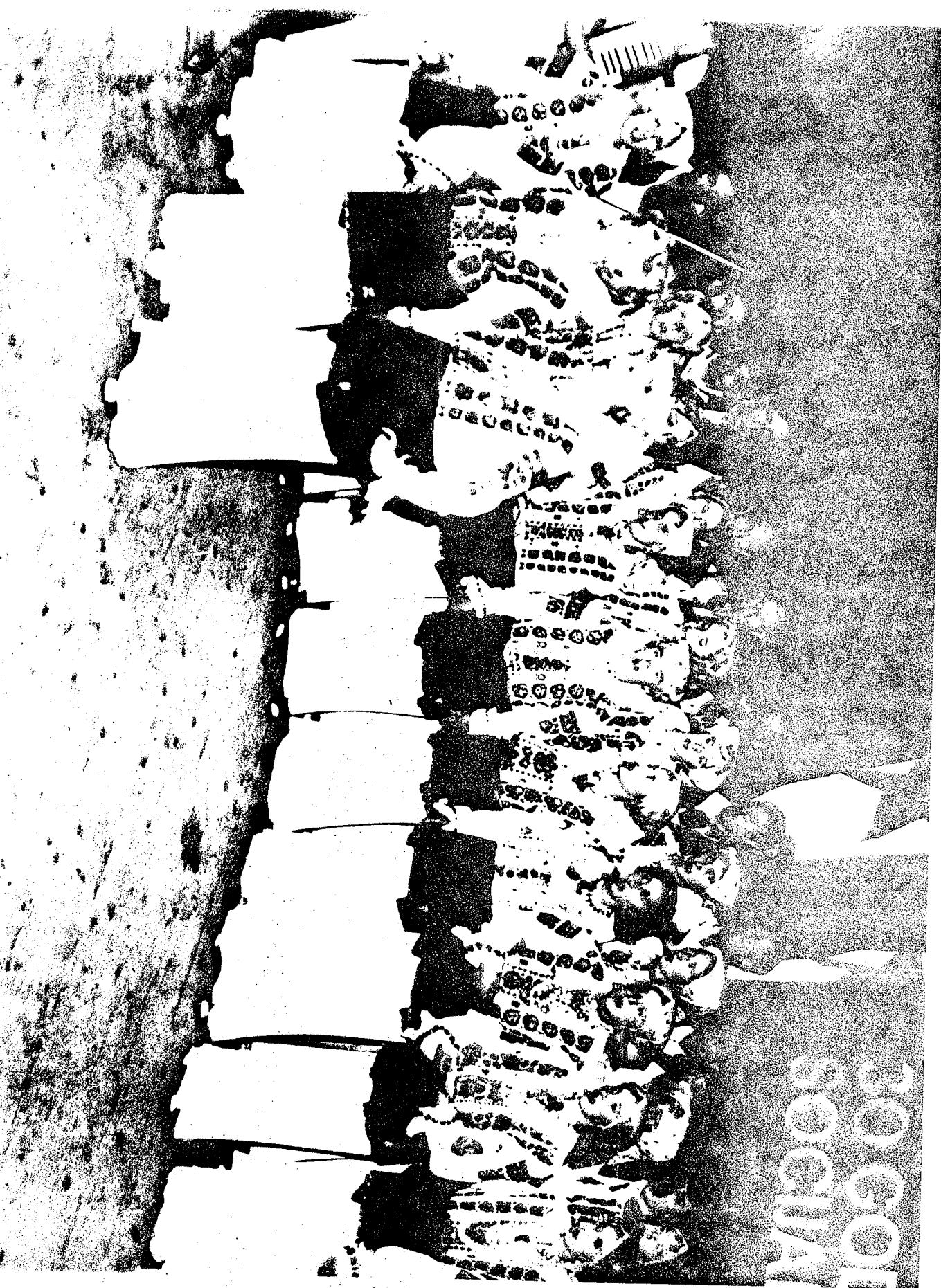
voljaca. Rezultat te nejednake borbe odrazio se u konačnom ishodu, 5 : 2 za domaćine. No to nije pokvarilo gostima raspoloženje, jer igra je ipak igra. Vidjelo se to uskoro poslije utakmice, kad su gosti razigrano zaplesali pred kamerama Televizije Zagreb. Režiser i politički komentator Toma Djurinović snimio je niz točaka iz reperetoara naših gostiju za gledatelje televizije. Zbog tog je snimanja kasnila i svečana povorka kroz selo, nakon koje je u stvari i započela središnja proslava 30. obljetnice oslobođenja zemlje u organizaciji ogranka "Seljačke slove" Buševec.

Buševec skoro i ne pamti takav interes za jednu priredbu. Dvorana Zadružnog doma bila je doslovno prepuna i mnogo je ljudi ostalo vani, ili su se vratili kućama, jer nisu mogli ući u dvoranu. Priredbi su prisustvovali mnogi uzvanici i gosti.

Predsjednik ogranka "Seljačke slove", Stjepan Robić, otvorio je priredbu i pozdravio prisutne goste. Nakon što je zbor otpjevao himne govorio je sekretar OOSK Tomo Rožić o značenju proslave i o razvoju naše zemlje. Recitatorska grupa OSS-a, koju je uvježbao Ivan Rožić-Pavek izvela je potom recital Ivana Mikulića.

Nakon tog svečanog dijela programa izveli su u zabavnom dijelu priredbe naši gosti iz Klokočića narodne pjesme, plesove i običaje pod nazivom "Striženje ovaca" i "Kosidba". Svojim izvrsno uvježbanim programom oduševili su gledaoce. Pljeskalo se skoro neprekidno, za vrijeme pjesme nakon otpjevane pjesme, a često se i skandiralo. Snažni i puni glasovi gostiju ispunili su dvoranu narodnim pjesmama. Raspoloženi izvodjači i raspoložena publika doprinjeli su, da je priredba prerasla u pravi doživljaj, koji se pamti.

Izmedju tih dviju točaka, dok su naši gosti imali kratak odmor, nastupio je s ne manjim uspjehom tamburaški orkestar i folklorna grupa

našeg ogranka s melodijama, pjesmama i plesovima Turopolja i Posavine. Program su uvježbali Krešo i Mirjana Matašin. Kroz program je vodila Veronika Jelak.

Poslije predstave priredjena je u Vatrogasnem domu večera za sve naše goste, izvodjače i domaćine. Vedro se raspoloženje uz ples produžilo do duboko u noć.

Korisna i potrebna suradnja

U ponedjeljak je ujutro naše goste primio predsjednik Skupštine općine Velika Gorica drug Josip Ferenčina. Primanju, koje je proteklo u vrlo srdačnom i prijateljskom razgovoru, prisustvovali su društveno-politički radnici općine Velika Gorica te predstavnici sela Buševca.

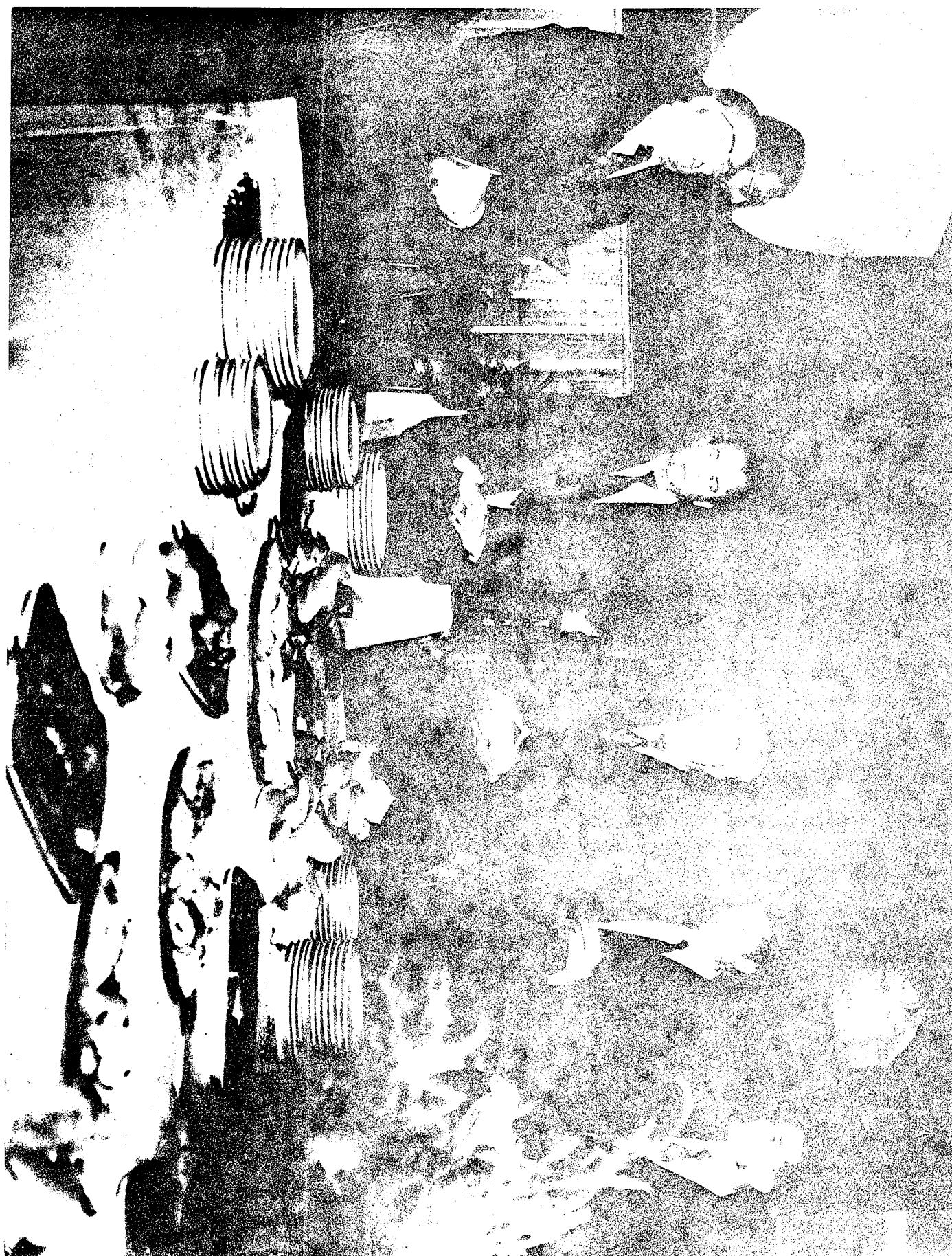
Gosti su potom razgledali Veliku Goricu, a zatim smo krenuli autobusima u Pokupsko, gdje je položen vijenac na partizansko Spomen-groblje.

Poslije podne primljena je delegacija gostiju, te predstavnika naše općine i našeg sela u Izvršnom vijeću Sabora SR Hrvatske. Primanju, koje je priredio drug Vjekoslav TIČINA, prisustvovali su Branko BANOVIĆ, savjetnik u Savjetu za odnose s inozemstvom IVSSRH, Vjekoslav CVRLJE,

SVEĆANA PREDSTAVA POVODOM 30. OBLJETNICE OSLOBODJENJA

Predstavi su prisustvovali mnogi gosti i uzvanici, a među njima i delegat Izvršnog vijeća Sabora SRH, Komisije za kulturne veze s inozemstvom drug Vjekoslav TIČINA, delegati ogranka "Seljačke sloge" iz Desineca i Resnika, predsjednik Skupštine općine Velika Gorica drug Josip FERENČINA, sekretar OKSK Velika Gorica, BRAIM Mirko, zatim predsjednik općinske konferencije SSRN Ivan MIŠERIĆ, predsjednik općinskog Vijeća Saveza sindikata i delegat u Društveno-političkom vijeću Sabora SRH Franjo KUĆAN, sekretar OK Saveza socijalističke omladine Marinko KLARIĆ, delegat u Viđeću mjesnih zajednica Sabora SRH Blaž HORVAČIĆ, kustos Muzete Turopolja Višnja HUZZAK, zatim predstavnici javnih sredstava informiranja, vanjsko-politički komentator TVZ, Tomo Djurinović, urednica emisije "Hrvatima u susjednim zemljama" Alis Maračić te predstavnici "Vjesnika", "Velikorogičkog lista" i radio stanice Velika Gorica.

Predstavi su također prisustvovali počasni članovi OSS-a i delegati društveno-političkih organizacija u selu.

funkcionar IVSSRH, ALIS MARAČIĆ, član Komisije za kulturne veze s inozemstvom, Veliscu Ion BOLDEA, direktor Centra za narodno stvaralaštvo Caras-Severina, Djuradj VATAV, direktor folklorne grupe Doma kulture u Klokotiću, Blaž HORVAČIĆ, Stjepan ROBIĆ, Veronika JELAK, Tomo ROŽIĆ i Ivan ROŽIĆ-Pavek. Na primanju je istaknuta važnost i korisnost suradnje i izražena želja, da se takvi susreti nastave. Nakon toga delegacija je primljena u Prosvjetnom saboru Hrvatske na poziv druga Franje Sertića, predsjednika PSH.

U isto su vrijeme gosti sa domaćinima razgledali Zagreb. Na raspolaganju je bilo, nažalost, vrlo kratko vrijeme, pa osim najstrožeg centra gosti nisu ništa drugo stigli pogledati.

Navečer je omladina ponovno priredila ples u "Diskaču", koji je usprkos napornim danima i noćima bio jako dobro posjećen.

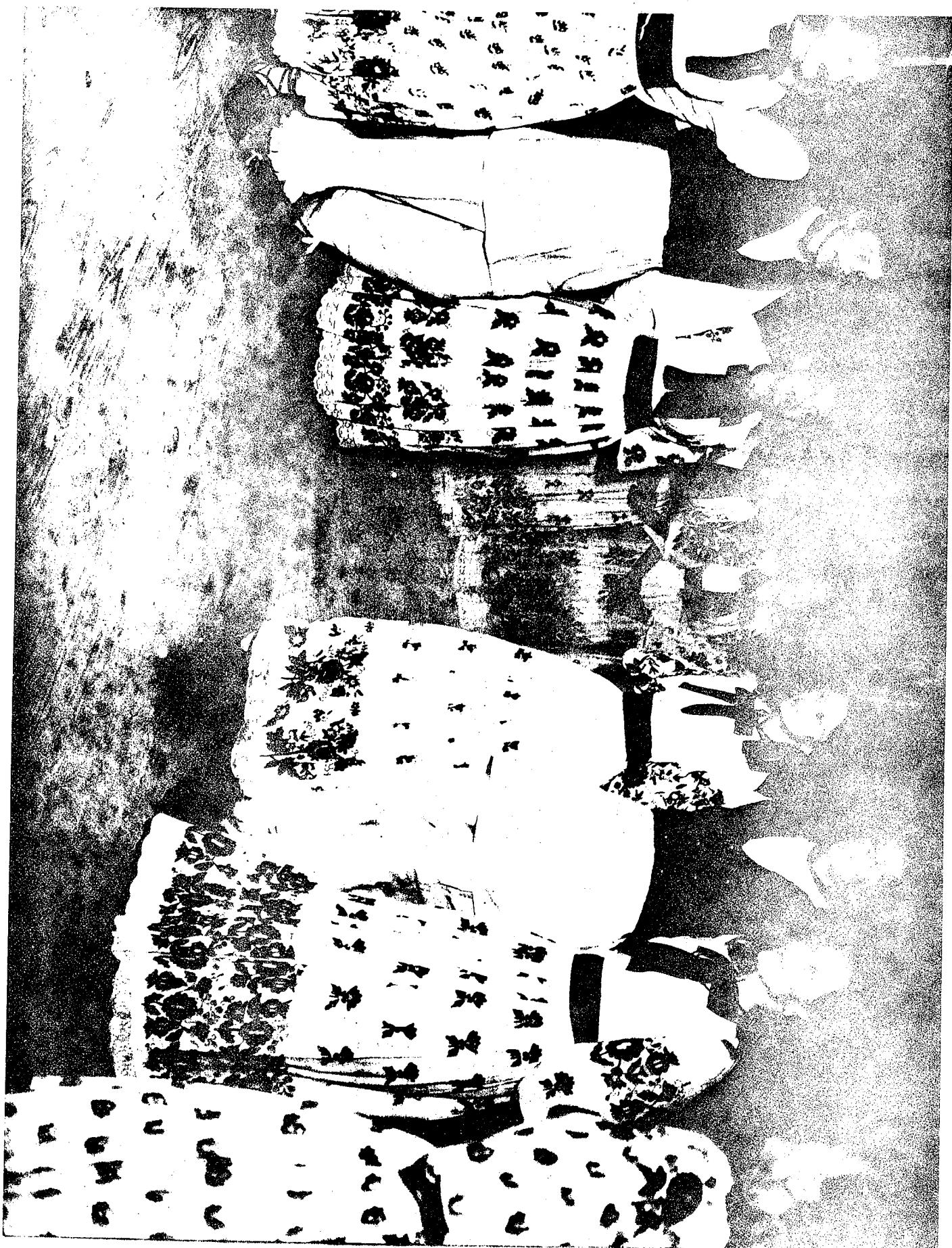
I tako je došao i utorak, dan rastanka. Uz mali aperitiy u Vatrogasnem domu razmijenjeni su pokloni između našeg ogranka "Seljačke slogue" i folklorne grupe Doma kulture iz Klokotića. Prikazan je i kratki osammilimetarski film, koji je snimljen prije dvije godine u Buševcu, kad su naši sadašnji gosti bili izveli Krašovansku svadbu.

Svaki rastanak prijetalja je težak, pa je tako bio i ovaj. Ostala je želja, da se ponovno što prije vidimo i to ovaj puta u dragom nam Klokotiću, kamo su nas naši prijatelji ponovno najsrdačnije pozvali.

Komentar

NEKULTURNO PONAŠANJE POJEDINACA KRNJI UGLED SELA

Zbivalo se to i ranije, ali je za gostovanja naših sunarodnjaka iz susjedne prijateljske Rumunjske posebno došlo do izražaja. Riječ je o staroj boljci nekih posjetilaca predstavi, koji zaposjednu mesta nami-

jenjena našim gostima i uzvanicima, iako znaju da su rezervirana. I ovaj put su ti pojedinci, pa čak i nakon rvanja sa čuvarima, zauzimali mesta, koja su organizatori predvidjeli za goste. Držeći se valjda pravila "Koj' prvi njegovo sjedalo" ti su se pojedinci oglušivali na sve prosvjede redara, koji su im pokušali objasniti, da je to za goste. No bilo je uzaludno tražiti od njih da shvate, da su kao mještani Buševca i oni sami domaćini pozvanim gostima i da bi se shodno tome trebali i ponašati. Nije im bilo moguće shvatiti, da široka suradnja našeg sela zahtijeva i od njih odredjene "žrtve". Čovjek se zato pita, zar im nije bilo nelagodno gledati, kako uz njih stoje pozvani gosti, i kako organizatori, crveni od stida, njih mole i traže da ustupe mjesto. Ne bismo htjeli ovdje navoditi, kako su neki od njih reagirali, no činjenica je, da je i gostima bilo neugodno, kad su vidjeli, da radi njih moraju drugi ustajati.

Možda će se neki od tih pojedinaca, koji su se ugurali silom u treći, četvrti i peti red, prepoznati, čitajući ovaj napis. Željeli smo ih podsjetiti na taj način, da objavimo sliku s predstave, na kojoj se lijepo vidi, tko gdje sjedi. Odustali smo od toga s čvrstom namjerom, da to idući puta, uz navodjenje imena i prezimena, učinimo. Za sada ih samo želimo podsjetiti, da im takvo ponašanje nikako ne služi na čast i da time narušavaju ugled organizatoru priredbe a i čitavom selu. Takve pojedince selo ne treba trpjeti niti štititi, jer gosti koji dolaze u naše selo na naš poziv ne smiju ubuduće nositi iz sela takve ružne uspomene.

Z. K.

NOVA ŠKOLA

Budući da se u Gornjem Podotočju gradi nova osmogodišnja škola umjesto sadašnje u Vukovini, u koju bi išla i djeca viših razreda iz Buševca, u našem će se selu sagraditi nova četverogodišnja škola. Nacrt te nove škole omogućuje dogradnju, tako da se u slučaju potrebe škola može i povećati. Za sada bi se u prvoj fazi gradile samo dvije učionice, zbornica, dvorana, knjižnica, kuhinja i sve nusprostорије. Na inzistiranje naše mjesne zajednice prihvaćeno je, da se uvede i centralno grijanje.

Ovaj sadašnji nacrt škole prihvaćen je, nakon što je prvobitno ponudjeni nacrt bio odbijen. Taj raniji nacrt nije predviđao mogućnost dogradnje, što je selo izričito zahtjevalo. Sada je tom zahtjevu udovoljeno.

Početak gradnje školskog objekta u Buševcu kasni zbog gradjevinske dozvole. Dozvola će se izdati čim investitor dokaže, da su sredstva za gradnju osigurana. Kako sredstva stalno pristižu iz samodoprinosa, očekuje se, da će i gradnja uskoro započeti.

O gradnji škole pisat ćemo opširnije u jednom od idućih brojeva.

USPJELA AKCIJA

Crveni križ naše škole organizirao je akciju, koja je veoma uspjela: sakupljala se odjeća i hrana za poplavljenе. U jednom je danu, 15.10.1975., sakupljeno oko pola kamiona robe i hrane.

o o o

NESTAJU PROBLEMI S NAPONOM STRUJE

Do kraja godine, konačno će biti riješen problem napona električne struje. U selu su napravljene tri nove trafostanice, budući da ova stara nije više niti izdaleka mogla zadovoljavati potrebe. Nije ni čudo, jer je ona napravljena u vrijeme, kad se struja koristila skoro isključivo za rasvjetu, i kad se nije niti sanjalo, da će potrebe i potrošnja toliko narasti. Zbog toga imamo u većem dijelu sela struju ispod potrebnog napona, pa nam sijalice žućkasto žmirkaju a televizori daju iskvarenu sliku. Često zna struja toliko oslabiti, da se ne može zagrijati niti peć, da bi se skuhala kava.

Sadašnje tri nove trafostanice uz ovu četvrtu staru u potpunosti će zadovoljavati potrebe sela. Svaka je namijenjena jednom dijelu sela, pa će jedna opskrbljivati strujom dio sela od nogometnog igrališta u smjeru prema Zagrebu (Zvrnik i Mali Gaj), stara je trafostanica namijenjena za dio sela od nogometnog igrališta do Križanja (uz cestu), treća opskrbljuje Dolenc a četvrta dio sela od Križanja prema Ogulinu i prema Novom Selu, te Novo Selo.

Investitor izgradnje trafostanica je "Elektra" Velika Gorica a radove je izvelo poduzeće "Dalekovod" iz Zagreba. Rasplet mreže (odvajanje potrošača na pojedine trafostanice) izvest će uskoro sama "Elektra". Troškovi se procjenjuju na oko 130 miliona dinara.

o o o

ASFALTIRAT ĆE SE CESTA PREMA KRAVARSKOM

Skupština općine Velika Gorica je odlučila, da se objedine sredstva mjesnih zajednica, koja su namijenjena održavanju mjesnih puteva i to za iduće razdoblje od pet godina. Tako objedinjena sredstva, koja su inače usitnjena, omogućila bi, da se prijevremeno riješe mnogi prometni problemi u općini. U tom je programu predvidjeno, da se asfaltira cesta Buševac - Podvornica sve do ceste Velika Gorica - Kravarsko (do raspela). Početak je radova predviđen za iduću godinu. Ta odluka o objedinjavanju sredstava za modernizaciju cesta povoljno je primljena u selima, koja će tako dobiti moderne prometnice. I za nas Buševčane je ta vijest od važnosti, osobito kad se sjetimo, kako izgleda cesta prema Podvornici i Kravarskom u proljeće i na jesen, nakon velikih poljskih radova.

o o o

PREUREDJEN VATROGASNI DOM

Povodom Dana Republike službeno će se otvoriti preuređeni i modernizirani Vatrogasni dom. Tog će dana, prema tradiciji, sportsko društvo "Polet" održati veliku godišnju zabavu.

Vatrogasni je dom sada uredjen i ima sve potrebne nusprostorije. Mjesna je zajednica odvojila prilična sredstva, da bi Buševac dobio prikladnu dvoranu za velike skupove, zabave i svadbe. Premda je i ponekad i ta dvorana premalena, ipak će ona ubuduće morati zadovoljavati potrebe.

Na sastanku Socijalističkog saveza potkraj listopada razgovaralo se o tome, tko da rukovodi tom dvoranom. Bilo je mnogo zamjerki na račun Dobrovoljnog vatrogasnog društva, koje je potpuno zanemarilo dom i već niti ne ubire dogovorenou najamninu za korištenje te dvorane.

Često se nezna niti kod koga je ključ, jer kad doma nema jednog gazde, onda se odmah nadje nekoliko njih, koji mu gospodare.

Sada je mjesna zajednica dala sredstva za uređenje, a namjerava nabaviti i nešto inventara, pa se predlaže, da ona i preuzme brigu o iznajmljivanju i održavanju prostorija. No na kraju je ipak zaključeno, da DVD samo realno sagleda i ocijeni svoje mogućnosti i odluči, da li je sposobno da preuzme brigu o tim prostorijama. Ukoliko ono nebi preuzele, onda će brigu preuzeti mjesna zajednica.

Na sastanku je predloženo, da se povise najamnine za te prostorije i o tome bi se trebale izjasniti sve društveno-političke organizacije u selu. Prema tom bi prijedlogu najamnina za društvene zabave iznosila 300.- Din; za svadbe iz Buševca 800.- Din, a za svadbe iz drugih sela 1000.- Din. O korištenju doma u druge svrhe i koja bi bila naknada za to treba razgovarati sa organizacijama, koje ih koriste. Misli se tu u prvom redu na godišnje skupštine, šahovske turnire, probe folklorne i tamburaške sekcije i tome slično. Prisutni su takodjer dali prijedlog, da se održavanje i čišćenje prostorija preda određenoj osobi, koja bi za to dobivala novčanu naknadu, jer su dosadašnja iskustva prilično negativna. Čišćenje prostorija bi već bilo uračunato u najamninu.

Vjeruje se, da bi ove mjere pridonjele, da se više čuva društvena imovina sela.

o o o

DA LI ĆEMO DOBITI BOLJU GOSTIONICU?

U našem selu postoji samo jedna gostionica. Neki kažu, šteta što je samo jedna, a drugi, šteta što i ovu imamo. Ustvari ne možemo niti govoriti o gostionici, jer se radi o skromnoj točionici pića na malo. Niti uređenje same unutrašnjosti a niti raznolikost ponude nije takva,

da bi čovjek došao na pomisao, da nekog znanca ili prijatelja pozove u tu našu gostionicu. Kad već želi nekamo izaći ili nekoga povesti da popije ili pojede nešto bolje, obično će otići u Vukojevac ili u Veliku Goricu. Dakako da ova gostionica nije radi toga prazna. Ne imajući ništa kvalitetnije, gdje bi se mogli predvečer naći, ljudi se nalaze u gostionici kakvu imaju.

Kad je S.D. "Polet" dao svojevremeno tu gostionicu u najam turističko-ugostiteljskom poduzeću TUP iz Velike Gorice, nadali su se neki, da će se od toga pokušati napraviti neki ugostiteljski objekt, koji bi po kvaliteti i ponudi odgovarao Buševcu, no to se nije desilo. Točionica špricera i rakije ostala je i nadalje, što je i bila. Postavljeni su doduše visoki pultovi za stajanje, tako da mušterije sada ne mogu niti sjesti, a sva se podvorba svodi uglavnom na šank. Koristi se praktično samo prva mala prostorija, dok je druga, veća prostorija premalo iskorištena.

Sredinom iduće godine ističe ugovor sa velikogoričkim TUP-om, pa bi bilo korisno razmisliti, da li ima smisla, da se ovakav ugovorni odnos produžuje. Gostionica se nalazi na vrlo povoljnom mjestu, na križanju cesta Zagreb - Sisak i Kravarsko - Turopolje, ima dovoljno mjesta za parkiranje, nalazi se na području centra sela i ima sve uvjete da bude reprezentativni ugostiteljski objekt. Šteta bi bilo zato, da se ovakav ugovor produžuje, jer je postalo očito, da TUP nema baš nekog interesa za ovaj objekt.

Interes za sada pokazuje OPZ "Turopolje". Zadruga je voljna preuzeti objekt iduće godine i obvezati se, da će ga reprezentativno uređiti. Svojevremeno su napravljeni i planovi, koji su stajali oko 2 miliona starih dinara za uređenje objekta.

"Polet" bi zasigurno učinio veliku uslugu selu, kad bi se pravovremeno zauzeo, da taj objekt iduće godine dodje u bolje ruke.

IZ DJEĆJEG VRTIĆA

I ovog je ljeta, od 1.VII do 31.VIII bio u našem šelu otvoren sezonski dječji vrtić, okupivši u svojoj desetoj godini rada 39-ero djece.

Pokazalo se, da je rad ovog vrtića potpuno opravдан. To najrječitije potvrđuje broj upisane djece, koji je dvostruko veći, nego što je to po pedagoškim normativima predvidjeno za rad u mješovitim grupama (za djecu od 3. do 6. godine).

Dio onog što su mališani naučili, prikazano je na priredbi zadnjeg dana rada vrtića.

Roditelji djece puni su hvale o radu ove odgojno-obrazovne ustanove, no istovremeno žale, što vrtić ne radi cijele godine. Nije potrebno spominjati, koliko bi to mnogo pomoglo našim majkama barem u prijepodnevnim satima. O toj smo mogućnosti razgovarali sa sadašnjom i bivšom voditeljicom vrtića u Buševcu, drugaricama Anom Katulić i Veronikom Jelak. Prema njihovom mišljenju, glavna je prepreka u ostvarenju te želje roditelja u nedostatku potrebnih prostorija (ljetos su se, kao i ranije, rabile školske učionice za vrijeme ljetnih praznika). Svu opremu, kao i didaktička sredstva i pomagala osigurao bi velikogorički vrtić u sklopu kojeg bi naš, buševečki, jedino mogao djelovati, a da to bude i ekonomski opravdano.

Usput rečeno, ove su godine roditelji plaćali 120.- Din mjesечно, od čega se plaćala kuharica i jelo, dok je voditeljice plaćao velikogorički vrtić.

Otvaranjem stalnog vrtića u Buševcu omogućio bi se sustavni rad sa djecom, rad prema nastavnom planu i programu, koji se temelji na suvremenim postavkama nauke o odgoju djece.

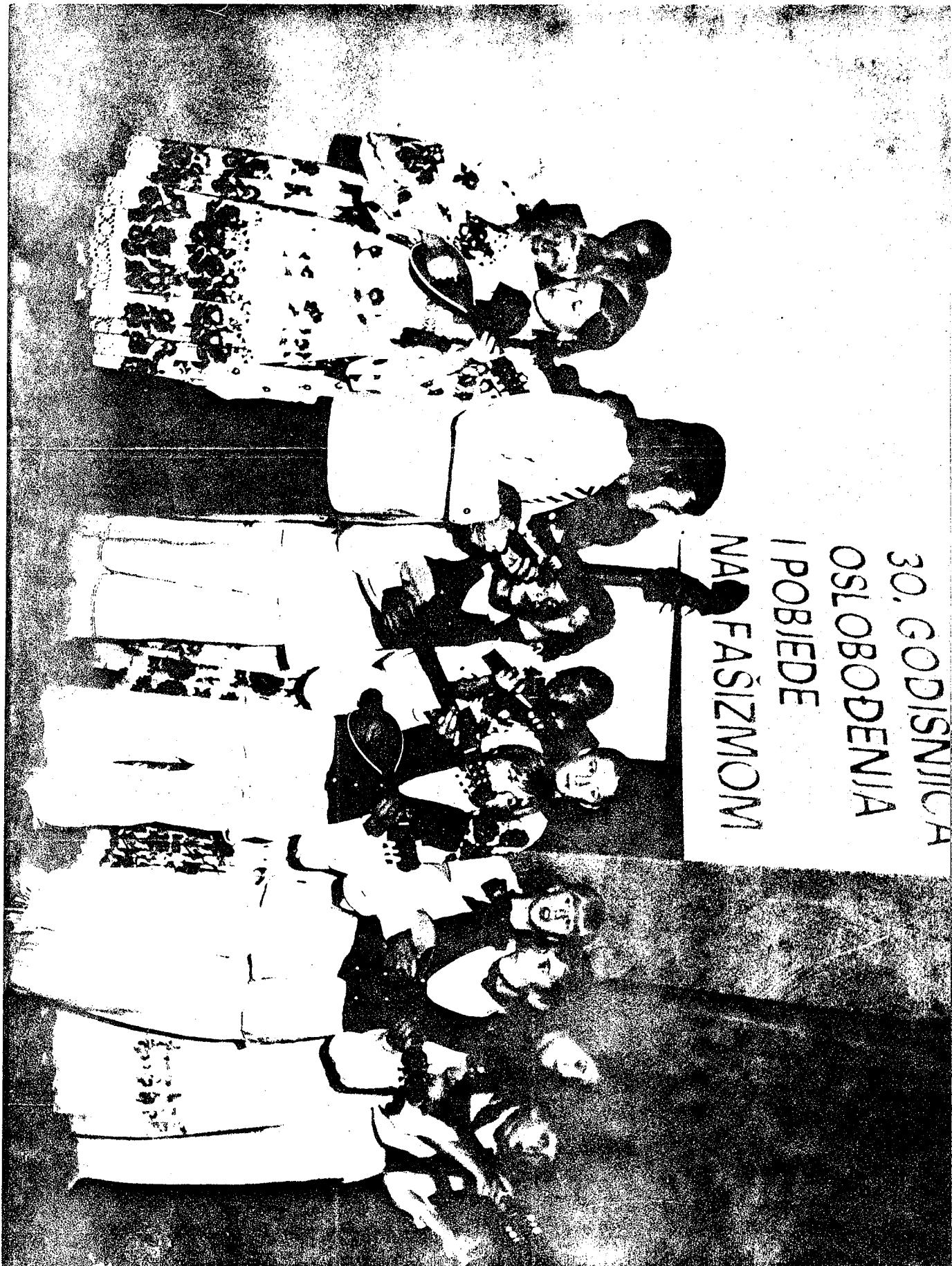
FOLKLORNA SEKCIJA MIJENJA STRUČNO VODSTVO

U našem je mjestu početkom ove godine, točnije sredinom veljače, počela s radom folklorna sekcija ogranka "Seljačke sloge". Oko te sekcije okupio se veći broj omladinaca i omladinki, da bi učio naše narodne pjesme i plesove, i ne samo to, već da bi našao i neki vid zabave, koje kako znamo nema baš previše. I tako je počela raditi naša mala folklorna družina, pod vodstvom Mirjane i Kreše Matašina. Polako se učio korak po korak i nakon nepuna dva mjeseca na godišnjoj skupštini OSS pokazali su, što su naučili i što znaju. Iako se radio tek kratko vrijeme pohvale i priznanja nisu izostala. Dalnjim upornim radom nastupi su bili sve uspješniji: 1. svibnja u Ogulincu na proslavi 30. obljetnice Oslobođenja, 15. lipnja u Velikoj Gorici na Smotri mladosti, 23. lipnja u Resniku na "Resničkim poljima 1975.", 6. srpnja u Djakovu na "Djakovačkim vezovima", 19. srpnja na otvaranju Smotre folklora u Zagrebu, 31. kolovoza u Buševcu u zajedničkom programu sa gostima iz Klokočića iz susjedne Rumunjske i 16. rujna u Velikoj Gorici pred odlazak u Zagreb na doček druga Tita, prilikom predaje ordena Heroja gradu Zagrebu.

U tako kratkom vremenu imali smo mnogo uspješnih nastupa, što možemo zahvaliti našim organizatorima, svim članovima folklorne grupe a osobito našim voditeljima. Iako jako mladi, no po iskustvu i znanju dovoljno stari, udarili su temelj tamburaško-folklornoj sekciji, koja tako dugo nije mogla uhvatiti korijen u Buševcu. Radili su sa puno entuzijazma, napora i strpljenja i taj su svoj entuzijazam znali prenijeti na našu omladinu. No uslijed nekih objektivnih razloga oni više nisu u mogućnosti, da i dalje vode našu folklornu sekciju. Zbog toga je upravni odbor OSS-a potražio adekvatnu zamjenu u "Ladu", ansamblu narodnih pjesama i plesova Hrvatske. Dvojica bi stručnjaka iz tog ansambla trebala još ove godine započeti s uvježbavanjem.

Mirjani i Kreši Matašin iskreno zahvaljujemo na dosadašnjem uspješnom radu.

Marija Katulić

30. GODISNICA
OSLOBODENJA
I Pobjede
NA FAŠIZMOM

UVJEŽBAVA SE "PRST PRED NOSOM" JOŽE HORVATA

Dramska grupa ogranka "Seljačke sloge" Buševec počela je uvježbavati satiričnu komediju iz prvih poslijeratnih godina "Prst pred nosom", koju je napisao naš književnik Jože Horvat. Opširnije o uvježbavanju i o samoj predstavi pisat ćemo u idućem broju. Predstavu režira voditelj dramske grupe Ivan Rožić - Pavek.

o o o

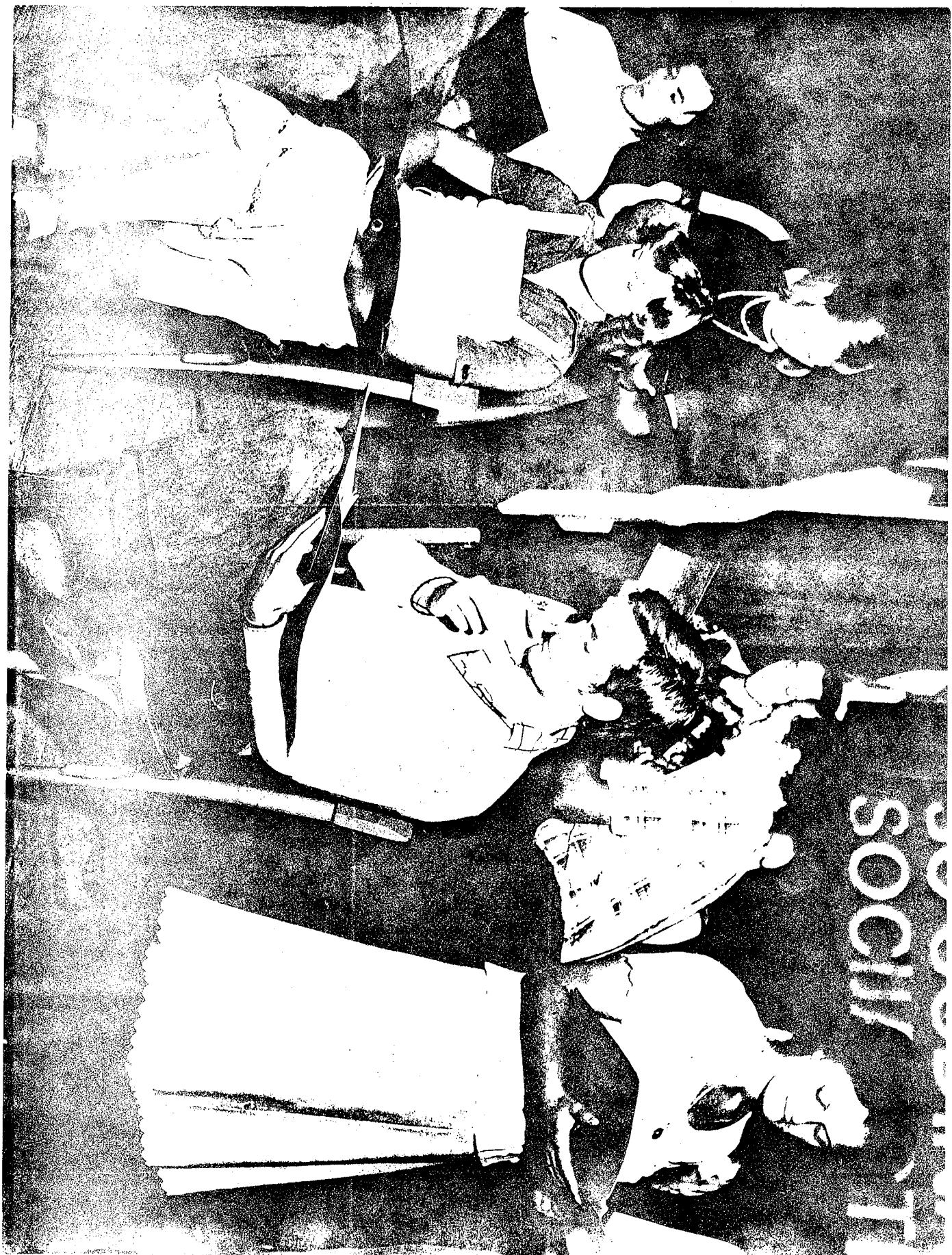
UREDJENA JE PROSTORIJA DRAMSKE GRUPE I PRILAZI

Dobrovoljnim radom članovi dramske grupe ovog su ljeta u srpnju i kolovozu mjesecu uredili i osposobili za normalno korištenje svoju jedinu prostoriju te joj izgradili prilaze. Poslove je organizirao voditelj dramske grupe Ivan Rožić - Pavek.

Ta skućena prostorija, koja je osim za probe i pripreme za nastup korištena i kao garderoba i knjižnica, bila je u nezavidnoj situaciji, pokotine u podu, istrošen linoleum, odasvud vlaga, tim više, jer svojedobno je u njoj bilo bez betona i parketa, kao u ostalim prostorijama doma.

Prostorija je sada temeljito uredjena: izbačen je stari, potpuno truli pod, postavljen je sloj betona, na njega izolacija, zatim iverica i konačno linoleum. Uvedena je konačno i voda i nabavljen prikladan umivaonik. Napravljene su nove metalne stepenice prema pozornici, ponovno je, kao i prije nekoliko godina, prostorija umjesto tapetama obliknjena plakatima naših predstava, postavljene su zavjese i bolja rasvjeta.

Konačno su uredjeni i prilazi glumačkoj prostoriji. Nakon čišćenja i niveleranja terena postavljen je nogostup od ulaza u veliku dvoranu pa sve do ulaza u glumačku prostoriju. Nogostup je produžen sve do ulaza u sanitarnu prostoriju.

Prije krečenja kino-dvorane članovi grupe su rasčistili pozornicu, skinuli zastore i draperije a nakon obavljenih radova ponovno sve postavili i uređili.

Na tim je radovima ostvareno ukupno 326 radnih sati. Pojedini su članovi ostvarili slijedeći broj sati: Ivan Rožić (Pavek) 80 sati, Željko Kovačević 40 sati, Vera Robić (Vida) i Branka Katulić 25 sati, Branka Bobesić i Marija Detelić (Josipa) po 22 sata, Branko Bobesić 17 sati, Stjepan Rožić (Juraja) 14 sati, Draga Vinter 11 sati, Josip Kovačević (Josipa) i Stjepan Rožić (Petra) po 8 sati, Stjepan Robić, Mile Tošić i Boro Zgurić po 7 sati, Zlatko Rožić 6 sati, Zlatko Kovačević 5 sati, Vlado Črnko i Marijan Tomašić po 4 sata, Davorka Vnučec 3 sata i Ivan Rožić (Nikole) 1 sat.

o o o

POČELA JE ŠKOLA

U rujnu je započela vjerojatno zadnja školska godina za više razrede u našoj osnovnoj školi. Iduće bi već godine trebala biti završena velika nova škola u Gornjem Podotočju, koju bi polazila sva djeca iz ovih krajeva.

Sa školskom je godinom počela i jaka aktivnost škole. Ponovno djeluju prevački i tamburaški zbor, zatim svirači gitara i melodika. Sve ove grupe vodi naš mladi nastavnik glazbe Krešimir Matašin. Pod vodstvom Juraja Gregorca pokrenuta je sportska i šahovska aktivnost. Formirane su nogometne, rukometne i stolnoteniske ekipe i počela prvenstva. Uz pomoć mjesne šahovske organizacije počela je prvenstvom i školska šahovska ekipa.

Odlaskom viših razreda u školu u Gornje Podotočje nastat će sigurno velika praznina u razvoju tih aktivnosti u selu. Škola već svojim pri-

sustvom u određenoj sredini ima vrlo jak utjecaj. Intenzivan kulturni i prosvjetni rad, koji je stalno prisutan među omladinom i među drugim mještanima stvara navike kod djece, da se angažiraju u svojem mjestu i da tu rade. Naime, kad se završi osnovna škola ostaje i nadalje veza sa sredinom u kojoj se učilo, radilo i stvaralo, pa je nekako i logičan rezultat, da omladina i dalje bude aktivna u raznim mjesnim organizacijama. Odlaskom viših razreda u Gornje Podotočje nestat će te uske povezanosti i doći će do otudjenja. Zbog toga će biti od velike važnosti, da već od iduće godine aktiv Saveza socijalističke omladine, ograna "Seljačke slove" i sportsko društvo "Polet" pojačaju svoju aktivnost posebno prema podmlatku i posvete osobitu brigu školskoj omladini.

o o o

PETNAESTGODIŠNICA RADA

Drugarica Silvija Juraga (Brezak) već petnaest godinu radi na našoj školi kao nastavnica. U petak, 17.10. o.g., u zbornici škole taj je jubilej skromno proslavljen. Sa svoje strane mi se pridružujemo čestitkama i zahvaljujemo se drugarici Juraga na dugogodišnjoj vjernosti našoj školi. Ne treba zaboraviti, da drugarica Juraga već petnaest godina svakodnevno putuje iz Zagreba u Buševec na posao.

o o o

UREDNIJE SELO

Naše je selo, bez ikakvog pretjerivanja, vrlo uredno selo. Taj utisak stekne svatko, tko dodje u Buševec: uredni pločnici, uredjen centar, uredjeni plotovi i pokošene grabe. No to ne vrijedi za sve mještane, premda vrijedi za većinu. Još ima pojedinaca, kojima su grabe nepokošene, plotovi potrgani, zarasli u korov, a željezne ograde zardja-

le i zapuštene. Kad se takvom pojedincu to napomene, obično se uvrijedi i kaže, da nema novaca za skupe ograde. No, za uređnost ne treba mnogo novaca. Zar je teško pokositi travu, isčupati korov ili čavlima zabiti potrgane letve i naherene grede. Zar je teško ono malo željeza premazati nekom bojom? Za to je potrebno samo malo vremena i malo dobre volje. Jer zapušteni okoliš kuće je ujedno i slika nemarnog gospodara a takodjer i ruglo našem selu. Poželjno bi bilo, da toga bude što manje.

o o o

BUŠEVČANI POJEDU OKO 100 TONA KRUHA

Računa se, da Buševčani godišnje pojedu oko 100 tona kruha. Od toga se samo u prodavaonici u Buševcu kupi preko 80 tona. Prema informaciji, koju nam je dao prodavač Tomo Rožić, ljeti se u Buševcu proda dnevno oko 250 kg kruha, dok subotom ta brojka naraste i do 450 ili 500 kg. Zimi se prodaje manje kruha i to oko 200 kg dnevno, osim subote, kad se proda oko 360 kg kruha. Budući da neki peku kruh kod kuće, a neki ga nabave i izvana, računa se da se pojede ukupno oko 100 tona godišnje.

o o o

TUROPOLJSKE LJEPOTICE

U ponedjeljak, 13. listopada o.g., u 21,25 sati, prikazana je na prvom programu televizije Zagreb dokumentarna emisija u boji "Turopoljske ljepotice" u režiji Vesne Rajić i sa stručnom suradnicom Djurdjicom Cvitanović.

Emisija je prikazala drvene crkve u Turopolju, a medju njima i našu kapelicu sv.Ivana Krstitelja iz 17. stoljeća. Ta vrlo zanimljiva i izvrsno snimljena emisija ponovno nas je podsjetila i upozorila na vrijednosti, koje se nalaze u našem kraju a posebno na ljepotu naše kapelice i na pučko, naivno crkveno slikarstvo, koje ona već preko dvije stotine godina čuva u svojoj unutrašnjosti.

o o o

SUSRET MLADIH STVARALACA U GRUBIŠNOM POLJU

U nedjelju 26.10.1975. recitatorska je grupa ogranka "Seljačke slogue" nastupila na 6. susretu mladih stvaralaca u Grubišnom Polju sa recitalom Ivana Mikulića "Mi idemo izdaleka, put naš je dug", u režiji Ivana Rožića - Paveka. Za uspješno sudjelovanje na manifestaciji odbor susreta našim je recitatorima dodijelio plaketu. Ovogodišnji šesti susret amatera, koji se bave dramskim, recitatorskim, literarnim i likovnim stvaralaštvom održan je u čast 30. obljetnice oslobođenja zemlje i pobjede nad fašizmom. Kao i prethodnih godina organiziralo ih je Narodno sveučilište "Petar Preradović" Grubišno Polje i Odbor za scensku kulturu Prosvjetnog sabora Hrvatske.

Susreti su trajali tri dana od 25.-26. listopada 1975. i za to je vrijeme bila otvorena i izložba likovnih radova.

Na ovom skupu mladih amatera osim naše grupe nastupile su i literarne, recitatorske i likovne grupe iz 19 mesta s područja SR Hrvatske.

o o o

DRUGARICA MARIJA ČEVRA NE RADI VIŠE U BUŠEVCU

Od listopada ove godine drugarica Marija Čevra ne radi više u našoj školi. Nakon 13 godina rada u Buševcu, gdje je odgojila mnoge generacije učenika, dobila je konačno dugo željeno zaposlenje u novoj školi u Velikoj Gorici, jer je svakodnevno putovanje iz Velike Gorice u Buševec autobusom bilo vrlo naporno. Pred odlazak iz Buševca rekla je: "Moram priznati, da koliko god se radujem, što budem radila u Velikoj Gorici, toliko mi je i teško, kad se sjetim, da odlazim iz Buševca. Kroz tolike godine rada zavoljela sam i selo i ljude."

I nama je žao, što nas drugarica Čevra ostavlja. S njom gubimo divnog prosvjetnog radnika i dragog čovjeka. Učenici i nastavnici škole oprostili su se od svoje drugarice i svoje kolegice malom proslavom

u školi 3. listopada 1975. U ime sela najljepše joj zahvaljujemo na svemu, što je kroz ovih 13 godina utkala u naše selo i uvijek će nam biti dragi gost. U novoj joj sredini pak želimo da se što ugodnije osjeća.

o o o

DOČEK NOVE GODINE?

Doček Nove godine pod upitnikom u naslovu, - zašto to, upitat će se pokoji čitatelj. No, onaj tko počne razmišljati o tome, kako se kod nas čeka Nova godina, neće se začuditi upitniku u naslovu. Jer, ta najveselija večer u godini kod nas je potpuno zanemarena i rijetki su Buševčani, koji planiraju da dočekaju Novu godinu u našem Vatrogasnom domu. Obično se planiraju i održavaju kućne zabavice, a mnogi čak radije uplate rezervaciju u bilo kojoj drugoj dvorani, u bilo kojem drugom mjestu i radije čekaju Novu godinu medju potpuno stranim ljudima, nego da budu tu, medju svojima. I tako je to iz godine u godinu, tako da se već postavlja i pitanje, isplati li se držati te zabave ili ne?

Ako se prisjetimo, kako je to izgledalo prije desetak i više godina, doći ćemo do zaključka, da su to bile izvanredno vesele zabave (na Staru i Novu godinu), i da se sve, i staro i mlado, izvrsno zabavlja. Uz dobru glazbu plesala su se, kako starinska kola i polke, tako i moderni plesovi, slala šaljiva pošta, kupovale narandje, pilo se i jelo. Odmah drugog dana nastavilo se odmah s večeri u veselom raspoloženju.

A onda je svake godine bivalo sve slabije. Nestalo je šaljive pošte, radi navodne uštede uzimala se jeftinija a time i lošija glazba, organizacija je slabila, a Dobrovoljno vatrogasno društvo, koje je prema tradiciji organiziralo novogodišnje zabave, sve je manje pokazivalo

interes i sve se manje zalagao za uspjeh zabave. Isprike su se tražile svuda, samo ne u neinventivnoj i lošoj organizaciji tih zabavi.

Da se Buševčani vole i znaju zabaviti i to kvalitetno zabaviti, dokazuju zajedničke večeri sa našim gostima iz inozemstva te razne druge prigodne proslave. No u jednu takvu zabavu potrebno je uložiti mnogo truda i mnogo dobre volje, da bi ona mogla uspjeti.

S obzirom na značaj novogodišnje noći bio je na jednom sastanku političkog aktiva sela dotaknut i taj problem i prisutni su se složili, da se ove godine mora ovdje nešto radikalno poduzeti. Prisutni su se složili, da se u okviru Socijalističkog saveza formira odbor za organiziranje dočeka Nove godine, a da se od svih društveno-političkih organizacija u selu zatraži aktivna pomoć pri organiziranju.

Željeli bismo ovdje dati nekoliko ideja u vezi s Novom godinom i nadamo se, da će neke vjerojatno moći koristiti i odbor za doček Nove godine. Važno je svakako, da se što prije zakapari dobra glazba, koja zna svirati i stare naše domaće plesove kao i moderne plesove. Dobru je glazbu teško naći petnaest dana prije Nove godine, tu bismo pouku već jednom morali izvući. Osim glazbe potrebno je stvoriti i novogodišnji "štimung". On se ne postiže samo jednom okićenom jelkom, već je potrebno nabaviti niz sitnica, koje su obvezatni rezvizit novogodišnje noći, kao na primjer, papirnate kape, fesovi, zmije za bacanje, papirnati konfeti. Uz razumnu, ne pretjeranu cijenu, to se sve može prodavati na zabavi. Mnogi bi sigurno poželjeli u ponuć i pjenušavac, koji do sada nije nijednom bio ponudjen. Trebalo bi obnoviti "šaljivu poštu" i možda još pokoju društvenu igru, kao što je recimo tombola, ali sa ne previše dobitaka, jer onda predugo traje. Možda bi se moglo ponukati djevojke i snaše, da dodju u narodnim nošnjama, što bi takodjer pridonjelo vedrom raspoloženju. Vjerujemo, da će odbor za organizaciju imati još dosta drugih ideja, koje se mogu lako ostvariti a puno doprinose stvaranju ugodjaja.

Novogodišnja nam je noć bliže nego što nam se sada još čini. Kakva će nam biti ovisi o nama samima. Velika bi bila šteta, da je moramo provesti gledajući u televizor. To bi nam se i moglo opet dogoditi, kao što nam se zadnjih godina i dogadjalo, ukoliko se stvarno ništa ozbiljno ne poduzme.

o 0 o

BUŠEVEČKI BLIZANCI

U Buševcu su se, koliko nam je poznato, osam puta rodili blizanci, no do danas, nažalost, nisu svi ostali živi. Blizanci, za koje znamo su slijedeći: Črnko Draga i Vera (Folkove), Črnko Blaž (umro) i Josip (u Americi), Črnko Franjo (umro) i Ivan (Bebini), Katulić Danijela i Dijana, Katulić Imbro (umro) i Drago (Imbrekovi), Lučić Mara i Jana (od Bare Lučić), Lukić Nino (umro) i Neno (od Dušana) i Vinter Branko i Jadranka.

o 0 o

OTVORENA SEZONA LOVA

Sa mjesecom listopadom počela je i sezona lova. To je mjesec, kojeg naših četrnaest buševečkih lovaca jedva dočeka. U nedjelju, 5. listopada, organiziran je prvi lov i trofeji bome nisu izostali, nekome fazanovo pero a sretnijima i lisičji rep. Ubijeno je osamnaest fazana, jedna trčka i tri lisice. Poslije lova pripremljeno je takmičenje lovaca u gadjanju, a nakon toga, naravno, zakuska. Na takmičenju naši su lovci, koji su inače sa lovcima iz Mraclina, Okuja, Barbarića te Veliike i Male Bune udruženi u lovačko društvo "Jarebica", zauzeli drugo mjesto. Naš najbolji lovac s puškom na takmičenju bio je Josip Kovačević, koji je srušio sve mete (bilo ih je pet). Koji je lovac bio najbolji na kasnijoj gozbi, to nismo mogli saznati. O tome se, kažu, ne govori.

Inače krivo misle oni, koji vjeruju, da se lovci bave samo tamanjnjem životinja. Istina jeste, da su naši lovci ubili prošle godine četrdesetak lisica, ali to su štetočine, koje osim lijepog krvna još ubijaju i perad. Lovci se, što mnogi ne znaju, bave i zaštitom životinja i imaju lovopazitelja. Tako siju kukuruz i stočni kelj, koji služi za hranu životinjama preko zime. Zlobnici kažu, da to nije samo zato, da bi životinje imale što jesti, već radi toga, jer su zečevi zimi i pred samo proljeće previše mršavi, pa ih je teško pogoditi, a osim toga nisu baš niti naročiti za jelo, jer imaju puno kostiju. Sasma je druga stvar, kad su malo deblji. Lovci se ljute kad to čuju, jer to naravno nije istina. Teško je naime pogoditi i debelog i mršavog zeča, to oni najbolje znaju. Uostalom, da oni vole životinje, dokaz je i to, što imaju lovopazitelja, koji pazi, da životinje ubijaju samo lovci i nitko drugi.

Inače osim u životinje lovci pucaju i u glinene golubove. Ove su godine lovci održali u Pokupskom općinsko takmičenje u gadjanju glinenih golubova. Naši su lovci imali solidan plasman. Kažu, da bi bilo bolje, ali glinene golubove treba gadjati u zraku dok još lebde a uz to su još i od blata, pa tako niti interes baš nije bio veliki. Druga bi bila stvar, da su to bili pravi golubovi, i da su sjedili na grani.

Mi im to apsolutno vjerujemo i želimo iz "Dobar lov" u ovogodišnjoj lovnoj sezoni.

P O L J O P R I V R E D A

ZANE MARENO VOĆARSTVO

Bez pretjerivanja možemo tvrditi, da je voćarstvo u našem selu prilično zanemareno. Ono voća, što ga i ima u selu, pretežno se svodi na jabuke, šljive i kruške. Želja nam je da ukažemo na taj problem i potaknemo naše ljudi, da više pažnje posvete toj grani poljoprivrede.

Uzgoj voća na našim privatnim posjedima iz godine u godinu ne zadovoljava. Postižu se niski prinosi, ne suzbijaju se u dovoljnoj mjeri bolesti i štetnici, što dovodi do naglog uništavanja i propadanja voćnjaka. Izuzetak su jedino rodne godine, kada se bolesti i štetnici ne pojavljuju u velikoj mjeri a klimatske su prilike naklonjene voćkama.

Nasadi su kod nas uglavnom stari, koji već propadaju, pa bi trebalo naše voćnjake podmladiti i zasaditi mlada stabla priznatih sorata.

Kratke upute o postupku sa sadnicama

Pri kupnji sadnica prednost treba dati prvenstveno jednogodišnjoj sadnici i to zato, jer jednogodišnja sadnica ima mnogo više sitnjeg korenja od dvogodišnje, pa se lakše prima nakon sadnje. Osim toga iz jednogodišnje sadnice uzgajamo stablo s obzirom na visinu i oblik krošnje po vlastitoj želji, što nije moguće s dvogodišnjim i trogodišnjim sadnicama.

Da bi se postigli dobri rezultati, nužno je odabrati zdravu sadnicu, pripremiti jamu za sadnju i sprovesti u pravo vrijeme njegu i zaštitu.

Kopanje jama

Jame veličine 1,50 x 1,20 m a dubine 70 cm kopaju se ujesen, da se tlo preko zime dobro promrzne. U proljeće, kada se tlo prosuši i kada to dozvole klimatske prilike, jame se pognoje i zagrču. Za gnojidbu jedne jame trebamo 4 kg fosfornih i 3 kg kalijevih gnojiva. Tu količinu ravnomjerno rasporedujemo po cijeloj jami i to tako, da na sloj zemlje ide sloj gnojiva i tako redom do vrha. Tim postupkom svi slojevi tla dobiju neophodno potrebna mineralna hranjiva. Četrnaest dana nakon zagrtanja jame pristupamo sadnji.

Priprema sadnica za sadnju

Sade se samo neoštećene sadnice. Na korijenu osvježimo rezove. Tako pripremljenu sadnicu obično namočimo par sati prije sadnje u smjesu

ilovače i stajskog gnoja. Tim se postupkom postiže bubrenje korijena, a smjesa ilovače i gnoja, koja se primila na korijen, pri sadnji je ujedno i početna hrana sadnici.

Na sadno mjesto dolazi otprilike jedna oveća kanta (15 - 25 kg) zrelog stajskog gnoja. Sadnju obavljamo tako, da na sadnom mjestu izvadimo lopatom toliko zemlje, da sadnica može slobodno stati u jamu i to u razini tla s korijenovim vratom. Ovako iskopanu jamu pospemo s 10 grama Bentoxa, da bismo osigurali sadnice od grčice hrušta i ostalih štetnika.

Ako nakon sadnje nastupi suša potrebno je sadnicu zalijevati sa 5 - 6 litara vode. Koliko puta treba zalijevati, ovisi o klimatskim prilikama.

U toku prve vegetacije (prvog listanja) prskamo protiv bolesti i štetnika.

Daljnja njega sadnica (druge i treće godine)

Pri kraju zime, odnosno prije kretanja vegetacije, vršimo zimski rez u svrhu formiranja stabla. Rezom se održava ravnoteža korijena i krošnje i to u pravilu poslije zimskog prskanja. Vrijeme treba dobro odabrati, kad se više ne očekuju veoma niske temperature. Gnojimo sa dušičnim gnojivom i to oko 1 kg gnojiva po stablu. Na jesen ponovno gnojimo fosfornim i kalijevim gnojivima.

O zaštiti i prskanju voća pisat ćemo u idućem broju.

Davor Rožić

o o o

NOVA KNJIGA O VOĆARSTVU

Svima onima, koje zanima voćarstvo preporučujemo knjigu inženjera Krešimira Petranovića "Voćarstvo", koju je ove godine ponovno izdala naklada Znanje iz Zagreba. U tom je novom i preradjrenom izdanju prvi put opisan novi način rezanja (rezidbe) voćaka. Naime, rezidba

je svedena na najmanju moguću mjeru i smatra se nužnim zlom, pa se umjesto rezidbe, gdje je god to moguće, primjenjuje savijanje grana. O tome ćemo i mi pisati u idućem broju "Glasa Buševca", kad budemo pisali o uzgoju bresaka u vrtu.

U knjizi su prikazane vrste i sorte voćaka i njihovi zahtjevi što se tiče klime, tla i položaja.

Knjiga je ilustrirana s mnogo crteža, originalnih fotografija i više od 40 slika u boji.

S obzirom da dolaze zimski dani, kada nema mnogo poljskih i vanjskih radova, ova bi knjiga mogla dobro doći mnogima, da je preko zime pročitaju. Ne bi možda bilo loše, kad bi i naša trgovina naručila nekoliko komada.

Završen jesenski dio nogometnog prvenstva

N.K. "POLET" NA ČETVRTOM MJESTU

Od ove godine 2. zagrebačka liga dijeli se u dvije skupine, u kojima se takmiči po 12 ekipa. N.K. "Polet" se takmiči u istočnoj skupini.

Povećanjem broja klubova u 2. zagrebačkoj ligi snizio se i nivo takmičenja, jer je došlo i nekoliko izrazito slabih ekipa. To ne bi bio takav problem, kad se to nebi odrazilo i u drugim vidovima, posebno u nesportskom ponašanju tih klubova i njihovih navijača, koji još nisu u stanju da sportski podnesu poraz. Radi toga se dešavaju nemile scene na utakmicama s tim klubovima, koje ogorčavaju pristalice dobrog nogometa i navijače te dovode u situaciju klubove, da nerado igraju s njima. U našoj skupini to je slučaj s "Napretkom" iz Velike Mlake i "Partizanom" iz Lukavca.

Naš klub "Polet" startao je u jesenskom dijelu prvenstva ispod očekivanja. Nakon izvrsnog ljetnog pripremnog perioda, kad su naši igrači osvojili prva mjesta na nogometnim turnirima u Lekeniku, Mraclinu, Vukovini i Odri, te nakon odlične utakmice naše momčadi protiv člana Zagrebačke zone "Metalca" iz Zagreba, kad su naši igrači pobijedili i isključili taj klub iz dalnjeg takmičenja za Kup Maršala Tita, očekivao se isto tako uspješan start samog prvenstva. Bilo je stoga veliko razočaranje, kad je "Polet" najprije izgubio od inače slabog "Partizana" iz Lukavca i poslije toga od sada prvoplasiranog "Udarnika" iz Kurilovca. Srećom to su bile i jedine utakmice, koje je "Polet" izgubio. Uslijedile su četiri pobjede i pet neriješenih susreta, pa se tako naša momčad obrela na četvrtom mjestu.

Slabi start na početku prvenstva dovodi se u vezi s odlaskom u JNA trojice igrača: Marijana Rožića, Josipa Polarca i Ivana Kovačevića. Jedan se igrač, Ivan Djurašin, vratio u svoj matični klub "Radnik" u Velikoj Gorici. Bez četvorice stalnih igrača teško je bilo složiti dobru ekipu, jer izbor nije bio veliki, premda su u prijelaznom roku našem klubu pristupila trojica igrača iz Kuča: Zlatko Fabijančić, Josip Puceković i Branko Hrvačić.

Da bi što prije sredio i uigrao momčad, trener "Poleta", Viktor Jaki, održavao je treninge čak četiri puta tjedno. Uz takav intenzivni

rad rezultati nisu izostali. S obzirom na igru naših igrača u ovom dijelu prvenstva možemo tvrditi, da smo zaslужено mogli biti treći, no pojedini suci su nas svojim lošim sudjenjem oštetili za tri do četiri boda.

Tablica 2. zagrebačke lige, istočne skupine, u jesenskom dijelu prvenstva izgleda ovako:

1. Udarnik (Kurilovec)	11	9	1	1	26 : 10	19	bodova
2. Maksimir (Zagreb)	11	8	2	1	37 : 7	18	"
3. Cesta (Zagreb)	11	6	2	3	20 : 17	14	"
4. Polet (Buševec)	11	4	5	2	19 : 16	13	"
5. Radnik (Sesvete)	11	5	3	3	16 : 13	13	"
6. Mladost (Buzin)	11	6	0	5	33 : 24	12	"
7. Pekarski (Remetinec)	11	4	3	4	19 : 20	11	"
8. Naftaplin (Zagreb)	11	4	2	5	19 : 20	10	"
9. Lučko (Lučko)	11	3	2	6	18 : 22	8	"
10. Napredak (Velika Mlaka)	11	2	2	7	13 : 30	6	"
11. Sloga (Zagreb)	11	2	0	9	22 : 28	4	"
12. Partizan (Lukavec)	11	1	2	8	14 : 48	4	"

Pojedinačni rezultati bili su: Partizan - Polet 1:0, Polet - Udarnik 1:4, Polet - Naftaplin 1:1, Radnik - Polet 3:3, Polet - Mladost 3:2, Cesta - Polet 2:2, Sloga - Polet 1:2, Napredak - Polet 0:2, Polet - Maksimir 0:0, Pekarski - Polet 2:2, Polet - Lučko 3:0.

SLABI START JUNIORA

Juniori su vrlo slabo startali u jesenskom dijelu prvenstva te dospjeli na 10. mjesto. Razlozi tome su različiti, no prvenstveno je slab izbor igrača i slab odaziv medju mladima. Ovi, koji igraju u juniorskoj momčadi, neredovito dolaze na treninge, pa se kvaliteta ne može niti postići. Neki se čak i neodgovorno ponašaju, pa se od njih ne može niti očekivati, da bi mogli postati dobri igrači. No, medju njima ima nekoliko igrača, koji se ističu, i koji su ozbiljni kandidati za prvu momčad. To su Kirin Zvonko, Kovačević Marijan, Rožić Branko, Lukinić Mirko i Zgurić Boro. Ostali juniori bi se trebali mnogo više založiti, ukoliko žele postati bolji igrači.

NAJMLADJI ČLAN "POLETA"

Vjerojatno najmladji član sportskog društva "Polet" u Buševcu je Nevenko Detelić (Vlade), rodjen 7.7.1971. Član je društva od prošle godine, redovno plaća članarinu i navija za nogometnike "Poleta". Jambuka ne pada daleko od stabla, kažu naši ljudi.

o o o

VIJESTI IZ ŠAHU

Š. K. "POLET" FINALISTA 4. EKIPNOG PRVENSTVA JUGOSLAVIJE U DOPISNOM ŠAHU

Šahovski klub "Polet" postigao je jedan od svojih najvećih uspjeha: plasirao se u finale 4. ekipnog prvenstva Jugoslavije u dopisnom šahu osvojivši u polufinalu ekipnog prvenstva Jugoslavije drugo mjesto sa svega pola boda manje od prvoplazirane ekipe "Koroškog" iz Dravograd-a (Slovenija). "Bilten" Savjeta za dopisni šah broj 9, koji je izašao u rujnu ove godine u Novom Sadu piše slijedeće: - Finalista IV ekipnog prvenstva Jugoslavije "POLET" iz Buševca opravdao je u potpunosti svoj renome. Pa i ako nisu osvojili prvo mjesto ostavili su vrlo dobar utisak. Izgubili su samo jedan meč sa pobjednikom, dva su igrali neriješeno, a sve ostale mečeve su dobili. Imali su najviše maksimalnih pobjeda. Ujedno to je i najurednija ekipa na takmičenju.

Na tom su takmičenju prvu klasu osvojili Marijan Rožić, Zlatko Rožić, Josip Kovačević (koji je imao drugi najbolji individualni rezultat cijelog takmičenja, od devet partija osam bodova i prvo mjesto na četvrtoj ploći). Drugu klasu na tom takmičenju osvojio je Ivan Kovačević.

o o o

TAKMIČENJE U REPUBLIČKOJ LIGI

Po završetku takmičenja u 2. zagrebačkoj ligi, gdje je osvojio drugo mjesto, Š.K. "Polet" je prijavio svoju ekipu za kvalifikacije za popunjeno Republičke lige. Za kvalifikacije se prijavila još i "Pliva" - Zagreb, "Sljeme" - Sesvete, PIK Vrbovec i "Prvomajska" - Zagreb. Pobjedama nad Prvomajskom i Vrbovcem sa rezultatima 6,5 : 3,5, neodlučenom igrom 5 : 5 sa Plivom i porazom od Sljemena sa 5,5 : 4,5 "Polet" je podijelio 1. mjesto sa Sljemenom i ušao u Republičku ligu. Ovaj uspjeh nije nitko očekivao. Ovom su uspjehu pridnjeli slijedeći igrači:

Rožić Marijan	3 boda	(4 partije)
Kovačević Ivan	2,5 boda	(4 partije)
Sever Janko	3 boda	(4 partije)
Rožić Zlatko	2,5 boda	(4 partije)
Božić Tanja	3,5 boda	(4 partije)
Babić Zorka	2,5 boda	(4 partije)
Puceković Antun	2 boda	(4 partije)
Djumlija Marko	1 bod	(4 partije)
Kovačević Josip	1 bod	(3 partije)
Čunčić Marijan	0,5 boda	(1 partija)
Katulić Drago	0 bodova	(2 partije)
Robić Ivan	0 bodova	(1 partija)
Tošić Mile	0 bodova	(1 partija).

Krajem mjeseca rujna započelo je takmičenje u Republičkoj ligi. Odlaškom Marijana Rožića u JNA "Polet" je ostao oslabljen i nije mogao očekivati čudo. Republička liga - zona Centar - okuplja najbolje šahovske ekipe gradova sjeverne Hrvatske: Zagreba, Bjelovara, Karlovca, Križevaca, Koprivnice, Siska, Petrinje i Sesveta. Usprkos jakom otporu svakoj ekipi "Polet" je ipak sve do sada odigrane susrete izgubio.

Dosadašnji rezultati:

Polet	:	Končar, Zagreb	3, 5 : 6, 5
ŠK Križevci	:	Polet	6, 5 : 3, 5
Polet	:	P. Drapšin, Bjelovar	3 : 7
Juvent, Zagreb	:	Polet	10 : 0
Polet	:	ŠK Karlovac	2, 5 : 7, 5
ŠK Sisak	:	Polet	7, 5 : 2, 5
Polet	:	Pliva, Zagreb	3 : 7
Sljeme, Zagreb	:	Polet	9, 5 : 0, 5
Polet	:	Bilokalnik, Koprivnica	4 : 6
Polet	:	INA, Sisak	1 : 9

KAJ SAM POBEDILA?

U okviru takmičenja u Republičkoj ligi u Buševcu je 8. studenoga boravila ekipa iz Koprivnice. Vodja naše ekipe, Zlatko Rožić, našao se u nezavidnoj situaciji, kad je bio uvidio da na ženskim pločama nema koga postaviti. Šahistkinje Rožić i Babić nisu mogle nastupiti i sad je tre-

balu na brzinu naći nekakvu zamjenu. Pozvao je na brzinu Grđan Bi-serku, koja je već igrala na takmičenju i Mariju Robić, koja još nije igrala, ali je znala zapisivati poteze. Objasnio je Mariji, da je važno da se igra i nije važna pobjeda. Marija, koja baš nema velikog isku-stva u igranju šaha, još se ipak informirala, kako koja figura igra, da li lovac može preskočiti figure na putu, a Zlatko joj je na brzinu objasnio najvažnija pravila i takmičenje je počelo.

Poslije dvadesetak minuta igre Zlatko odlazi da provjeri kako teče igra kod naših djevojaka i kakvog li iznenadjenja: Marija je na potezu i daje mat protivnici. Što je najvažnije niti ona a niti njezina protivni-ca ne vide, da je to mat. Zbuni se i Zlatko, jer je pomislio, da nije dobro analizirao situaciju. Pregleda još jednom položaj figura i vidi opet, da je to mat. Opazivši, da su djevojke nakanile nastaviti igru usprkos matu, Zlatko pruži ruku Mariji i kaže: "Čestitam na pobje-di!". Marija zbumjeno pogleda Zlatka ne shvaćajući o čemu se radi. Tek kad joj je Zlatko pokazao, da je dala mat, Marija pogleda ploču pa onda Zlatka: "Kaj sam pobedila?".

I druga naša šahistkinja nije bila lošije sreće i pobijedila je svoju partnericu iz Koprivnice.

o o o

U prometnoj je nesreći 10.10.1975. smrtno stradao Stjepan Detelić, star 30 godina, koji je bio član šahovskog kluba "Polet" od samog osnutka. Njegovom smrću "Polet" je izgubio vrijednog člana.

o o o

KLUPSKO TAKMIČENJE

19. listopada održano je klupsко takmičenje "Poleta" po švicarskom sistemu u šest kola pod nazivom "Vikend-turnir". Igralo je 11 igrača, iako se očekivao veći broj domaćih takmičara. Prvo mjesto osvojio je

Marijan Rožić (5 bodova) ispred Ivana Kovačevića i Damira Tomke sa po 4,5 boda.

Takva bi takmičenja trebalo češće organizirati, jer populariziraju šah i otkrivaju nove talente.

o 0 o

KRATKE VIJESTI IZ ŠAHA

U Seoskim sportskim igrama šahovska ekipa osvojila je 2. mjesto u općini. Bodove su osvojili: Detelić Marijan 3 (3 partije), Tomašić Marijan 1,5 (3), Katulić Drago 2 (2), Lendarić Stjepan 1 (1). Tošić Mile, Robić Josip i Kovačević Josip igrali su po 1 partiju, ali nisu osvojili nijedan bod.

o 0 o

Na Prvomajskom turniru (kup takmičenje) općine Polet je osvojio prvo mjesto pobijedivši u finalu ekipu Zmaja sa 3:1. Bodove za Polet su osvojili Katulić Drago 4 (5 partija), Detelić Stjepan 3 (3), Detelić Marijan 2,5 (4), Kiserović 2 (2), Kovačević 1 (1), Gregorec Juraj 1 (1). Tomašić Marijan, Rožić Zlatko i Tošić Mile igrali su po jednu partiju ali nisu osvojili bod.

o 0 o

U turniru za Dan općine (kup takmičenje) izgubivši od equipe Zmaja sa 3,5 : 0,5 Polet je već u prvom kolu bio eliminiran iz dalnjeg takmičenja. Očito se Zmaj revanširao za poraz na Prvomajskom turniru, kad mu je naša ekipa pred ciljem nanijela poraz i postala prvak.

o 0 o

Još je dva neslavna poraza doživjela šahovska ekipa Poleta. Na omladinskom turniru izgubila je od equipe Industrogradnje sa 3:1, dok je novoosnovani šahovski klub VEGEŠKA iz Velike Gorice pobijedio naše izabranike sa 8:2. Ne bi li se nad tim trebalo zamisliti?

FRANK ROŽIĆ: - BUŠEVEC SE TAKO PROMI-
JENIO, DA SI TO ČOVJEK NEBI
MOGAO ZAMISLITI -

Nakon 48 godina izbivanja u Sjedinjenim Američkim Državama došao je prvi puta u stari kraj Franjo-Frank Rožić. Bio je to dovoljan razlog, da potražimo našeg Amerikanca i da malo s njim porazgovaramo. Sav svoj boravak u Jugoslaviji proveo je u Buševcu kod svojeg brata Blaža i povremeno je s njim išao na izlete u bližu i dalju okolicu, pa čak i na more.

Već sama činjenica, da ga skoro pola stoljeća nije bilo u Buševcu, nametnula je logično prvo pitanje, zbog čega ga tako dugo nije bilo, i kako to da je tek sada prvi puta došao u stari kraj.

- Eto, desilo se tako, da do sada nisam nikada mogao doći, odgovo-rio je Frank. Otišao sam tamo kao mladić od 17 godina. To je bilo 1927. godine, posla kod nas nije bilo. U Americi sam na farmi kod svojih kumova radio preko dvije godine. Tu dje sam radio oni su bili isto siromaci, kao i ja, koji sam tek došao u Ameriku. Iako sam radio kod njih dvije godine nisam dobio niti centa od njih, pošto nisu imali otkud da plate.

- Kakav ste posao radili kod njih?
- Orao sam s konjima. To je farmerski posao. Nakon te dvije godine našao sam neki mali posao i tu se nešto zaradilo.
- Je li to bilo u samom mjestu, gdje ste živjeli?

- To je bilo izvan samog mjesta, dje sam bio došo. I tako sam tu nešto zaradio, a nakon 1930. godine, tako 1930., 1931. do 1933. već se situacija poboljšala, bilo je i boljeg posla, pa je i život bio laganiji. Ali na to sam se oženio. Niti je moja žena imala što, niti sam ja štогод imao. Ali, mi smo se slagali, pa smo štedili i radili smo zajedno i danas smo došli i do kuće. Sada smo u zadnje vrijeme gradili kuću, pa smo i tu imali troškove, kupili smo auto i tako mi sad živimo. I tako je nekako ispalo, da sam tek sada došao kući. Moja je žena već bila prije četrnaest godina.

- Koliko mi je poznato Vi ste se rodili u Americi. Kad Vam je bilo dvije godine onda Vas je otac doveo sa sobom iz Amerike, kad se on vraćao. Kako ste se onda sa 17 godina bili odlučili da odete u Ameriku?

- Bio sam onda 17 godina star i došlo je bilo vrijeme, da se uskoro ide u vojsku. Otac je bio u Ameriki, pa je znao, da je život u Americi bio bolji nego ovdje. I on je smatrao i sam, da bi bilo najbolje, da idem u Ameriku. I tako sam ja otišao u Ameriku. Moj je brat Stjepan bio otišao godinu dana ranije i poslao mi šif-kartu. On me je mogao povući u Ameriku samo zato, jer sam se bio rodio u Ameriki. Inače ne bih mogao ići, jer je dolazilo vrijeme, kad sam trebao ići u vojsku.

- Otišli ste bili s kumove farme, kamo?

- U jednu firmu, ali nisam dugo ostao. Otišao sam dalje za boljim poslom. Prešao sam lijepi dio Amerike, ali nigdje nisam našao lijepi posao, sve dok se nisam vratio natrag u Ohio, kamo sam prvi put došao. Nisam došao u istu tvornicu, samo u isto mjesto.

- Da li je tamo bilo još naših Buševčana?

- Da, da, bilo ih je. Bio je Joso Črnko, Ivan Črnko, moj brat, pa Jura Detelić, onda Imbro Rožić a bilo ih je i još više, već neznam ni sam tko sve,

- Gdje ste se tamo okupljali? Jeste li imali svoje nekakvo društvo?
- O, da! Društvo je bilo. Tamo su već bili klubovi, gdje smo zajedno radili, postali smo članovi i radili smo, kao što i danas u njima radimo. To je bio naš klub, bilo je i Srba i drugih Južnih Slavena uz nas Hrvate, a klub se zvao American-Croatian Civil Club (Američko-hrvatski gradjanski klub). Imali smo i tamburaški zbor, koji se do danas održao. I danas tu sviraju većinom naša djeca, ali ima nešto i drugih naroda.
- Za vrijeme NOR-a naši su Amerikanci pomagali naš narod i našu borbu. Kako je to bilo organizirano?
- Imali smo odbor, koji je radio za Jugoslaviju. To nije bio samo jedan odbor, već je bilo mnogo odbora po cijeloj Americi. Išli smo od kuće do kuće i sakupljali robu. U "Hrvatskom domu" u Farrellu bila je puna jedna soba cipela, hlača, kaputa, odijela i razne druge robe, koja se slala u Jugoslaviju.

- Tko je to organizirao?
- Hrvatska Bratska Zajednica. To su bili napredni ljudi, komunisti, koji su bili okupljeni oko lista "Narodni glasnik". Taj je list igrao veliku ulogu za Jugoslaviju i to ne samo za pojedine krajeve ili republike, već za cijelu Jugoslaviju.
- Kako to da ova mlada generacija, djeca i unuci naših ljudi, koji su otišli u Ameriku, rijetko ili nikada ne dolaze u Stari kraj?
- Mogu reći samo toliko: to su naša djeca. To su djeca rodjena u Americi i odgajana тамо i služe se američkim jezikom. Dakle, oni zaboravljaju naš jezik. Ima ih vrlo malo, koji znaju naš jezik. Oni donekle razumiju, ali ne znaju govoriti. To je jedno, a drugo je, da ih toliko i ne interesira Jugoslavija, jer ne poznaju dovoljno Jugoslaviju.
- U Americi ima priličan broj društava u kojima se gaji nacionalna kultura, na pr. tamburaška društva, klubovi i slično. Ima li škola, u kojima bi djeca mogla naučiti svoj jezik?
- Ako se djeca za to interesiraju, onda se može učiti i materinski jezik. Mi imamo za to naših sposobnih ljudi, kao što su prije bili pokojni Kovačevići, pokojni Toni Kovačević i pokojni Joso Kovačević. To su bili ljudi, koji su mogli učiti dobro naš hrvatski jezik, ali ne samo oni, nek i drugi. Ali naša djeca, ne znam ni sam, upravo se i sam više puta čudim, ne interesiraju se da nauče jezik.
- U Buševec ste došli sada nakon 48 godina. Kako ste doživjeli taj susret s rodnim selom?
- Još sam u Americi čuo, da je Jugoslavija u zadnjih 25 godina vrlo napredovala. Ali čuti i vidjeti, to je velika razlika. Na priliku Buševec: Tko bi me bio spustio na sred sela na cestu, ne bih znao, da sam u Buševcu. Buševec se tako promijenio, da si čovjek to nebi mogao zamisliti. Tu su većinom nove kuće, ostalo je tek nekoliko starih kuća. Kad smo iz Zagreba dolazili u Buševec, pita me brat na ulazu u selo, da li znam, gdje sam. Velim, da, sad vidim tu naslov "Buševec", onda znam, da sam u Buševcu. Kaže on: A koja je

kuća, kamo ćemo zakrenuti? E, to ja neznam. Ali ipak sam prepoznao kuću Petra Rožića, i onda kad sam nju opazio, pogledao sam na drugu stranu ceste i opazio štalu i onda sam znao, da sam na dobrom mjestu. Štalu sam prepoznao, i kad smo došli u dyorište, izашao sam iz auta, pogledao sam i opazio sam, da je kuća Petra Rožića na onom mjestu, gdje je trebala biti. Ona je bila najzadnja kuća s te strane ceste, kad sam odlazio u Ameriku.

- Kako Vas se dojmilo, kad ste vidjeli, da su Vaši nekadašnji prijatelji i prijateljice, koje ste ostavili kao mlade dečke i cure, sada već stari muževi i žene, djedovi i bake?

- To me je jako dirnulo, što nisam poznao skoro niti jednog svog vršnjaka. Na priliku Franca Maričkinoga: Bili smo kolege, a nisam ga poznao, jer je on sasma drugčiji, čovjek se promijenio, ostario je više, nego što sam ja mislio, da je ostario. Drugoga sam isto dobroga kolegu sreo u Dolencu, a to je Imbro Robić. Išao sam ulicom, a netko viče za mnom: Francek, Francek! Ja gledam a nikoga nema. A on si je obuval cipele u kući i trči za mnom na ulicu i viče opet: Francek! Ja se ogledam, ali ga nisam poznao, tko je. On mi pruža ruku i kaže: Zdravo, Franjo! Ja njemu: Zdravo, i pitam: Tko si ti? Pa, ja sam ti, znaš, mi smo kolege bili nekada, zar ti mene ne poznaš? Ja kažem, da ne. Kad mi je rekao, tko je, dodje baš njegova žena, Jagica Robić, pruži mi ruku i kaže: Zdravo, a je li mene poznaš? Velim, sad te poznam tko si, kad sam video Imbru, jer znam, da ti je Imbro muž.

- One negdašnje mlade cure, sad su ostarile!

- Da, da, to je sve ostarilo. Ljudi su me iznenadili, jer su ostarili. Ne radi godina, već radi siromaštva, u kakvom su nekada živjeli, zatim rat ali najviše siromaština. Jako me začudilo, što ove naše žene nose crno. Da se one presvuku to bi bile lijepi žene i bile bi puno mlađe nego što jesu. A ova ih crnina postara više nego što jesu.

- U Brookville-u, gdje Vi živite, ima li tamo još naših Buševčana?

- Da, ima. Tamo je Joso Zagorac i Franjo Detelić. Blizu nas u gradu

Sharonu žive Robići, koje su zvali Janjčeci. Tamo se svi susrećemo u klubu. Vidjamo se takodjer i na piknicima.

- Kako ste informirani o dogadjajima u Starom kraju?
- Dobro. Čitam "Maticu" a šalju mi i "Glas Buševca". Osim toga i u našem "Zajedničaru" u Americi, koji dobivam, ima puno vijesti iz Starog kraja.

Zahvalili smo se našem prijatelju Franku na razgovoru i zaželjeli mu i daljnji ugodan boravak u Buševcu i sretan povratak u njegovu novu domovinu, Ameriku.

Kaj da ti velim?

Kaj da ti velim, prijatel moj?
Da te voli prijatel tvoj?
Il' da vu štali teleka imam ja,
a razmese i bikeka dva.
Imam i kravice tri.

A sad neke poveč,
prijatel, mi ti!

Davorka Čunčić
VIII. d

Odmor

Zvoni zvono,
hodnikom je vika
izjurili djaci
prije nastavnika
i prašinu dižu
od zemlje do krova
te zapraše tako
odijela stara
i odijela nova.

Stjepan Lendarić
VIII. d

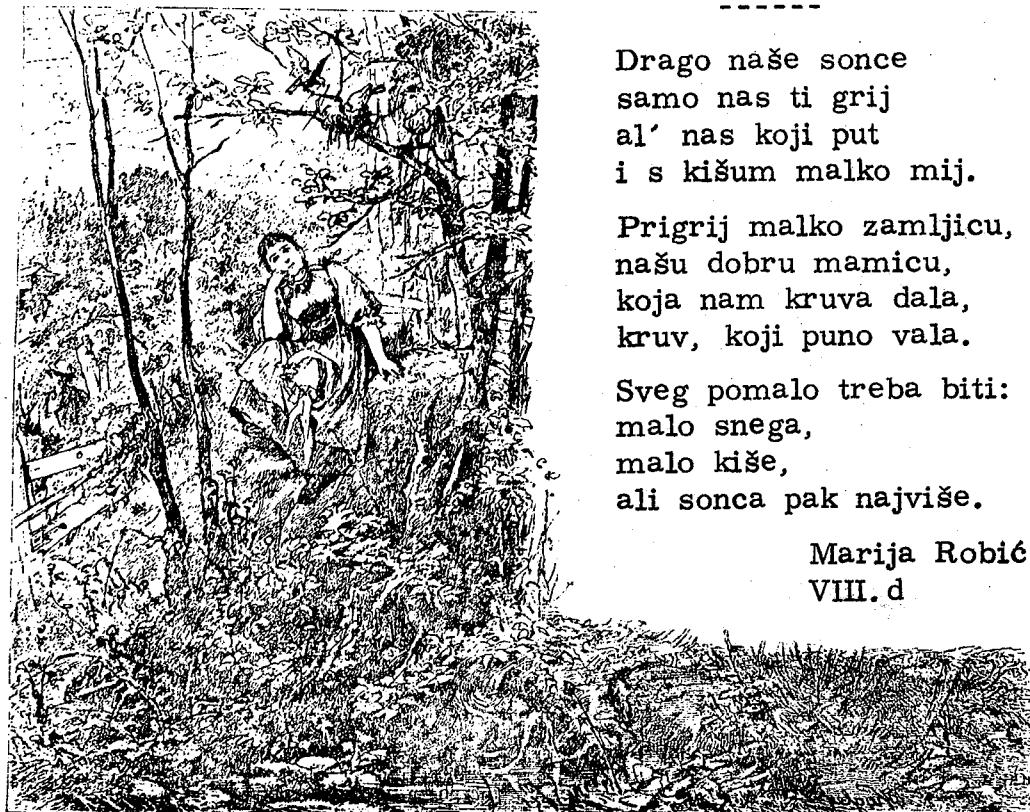
Sonce

Drago naše sonce
samo nas ti grij
al' nas koji put
i s kišum malko mij.

Prigrij malko zamljicu,
našu dobru mamicu,
koja nam kruva dala,
kruv, koji puno vala.

Sveg pomalo treba biti:
malo snega,
malo kiše,
ali sonca pak najviše.

Marija Robić
VIII. d

SA SCENE I
OKO NJE

Izvedba skoro svake predstave popraćena je zgodama i nezgodama, za koje publika obično nezna. Zbog toga ćemo nastojati, da takve zmode zabilježimo u našem listu. Molimo čitatelje, koji se sjećaju takvih zgoda, a sami tu takodjer nastupali u predstavama, da nam ih napišu i pošalju.

BARUN FRANJO TRENK

U predstavi "Barun Franjo Trenk" glavni junak, barun Trenk, biva u jednoj sceni ranjen. Ta je scena ključna, jer se daljnja radnja temelji na tom dogadjaju. Kad se ta predstava, u zimi 1955. prikazivala u Tropolju, desilo se napredvidjeno: puška je zatajila. Rezervna puška, koja je za takve slučajeve uvijek bila spremna, takodjer nije htjela opaliti. Nastao je tajac. Zvonimir Črnko, koji je igrao Trenka, ubrzo se snašao, pokazao rukom na Josipa Kovačevića, koji je bezuspješno potezao obarač, i viknuo: "Uhvatite ga, htio me ubiti, ali Bog to nije dao!". Zastor se smjesta spustio i režiser, Josip Rožić, morao je hitno na licu mesta mijenjati tekst i daljnji sadržaj djela. Dao je upute glumcima, kako da prilagode radnju ovom nepredvidjenom dogadjaju, da bi se predstava mogla ipak privesti kraju. Veliki dio te predstave bila je čista improvizacija, u kojoj su glumci davali sve od sebe.

Kad je predstava konačno završila, jedan posjetilac iz publike pridje režiseru i kaže: "Predstava je bila stvarno lijepa. Gledao sam tu priredbu, kad ste je davali u Buševcu. Sada je sadržaj malo drugačiji od onog i više mi se svidja".

DUNDO MAROJE

U komediji Marina Držića "Dundo Maroje" u siječnju 1966. prvi je svoj nastup na pozornici imao izmedju ostalih i Ivan Črnko u ulozi Mara Marojeva (kao Petrunjela tu je debitirala i njegova buduća supruga Biserka). Dakako, da je kao debitant imao veliku tremu. Marov sluga Popiva bio je Drago Rožić. U drugom činu, kad su Maro i Popiva bili zajedno na sceni, desilo se ono, čega se svaki glumac pribrojava: tekst, koji je inače dobro naučen, najedanput se zaboravi. Maro je usred scene zastao i ne ide. Ne može se sjetiti nastavka teksta. Šaptač ne pomaže, a sekunde prolaze. Drago Rožić, kao Popiva, vidjeviši što se dešava, odjednom se snalazi, uhvati Mara ispod ruke i kaže: "Gosparu, ajmo se spasavat!", i izvede Mara sa scene.

DIOGENEŠ

Stjepan Rožić (Petra) je kod nas poznat kao izvrstan komičar, no manje je poznato, da režisere obično dovodi do očaja, jer uloge ne nauči do zadnjeg časa. U komediji Tituša Brezovačkog "Diogeneš" u svibnju 1968. briljantno je odglumio ulogu kelnera. Po svojem starom običaju tekst je učio zadnjih nekoliko dana pred predstavu. Nastale su međutim velike teškoće upravo sa jednom od najkomičnijih scena, kada Dijak (Ivan Robić, Kosičin) mlati batinom kelnera, jer Štef nikako da nauči, kojim redom idu njegovi komentari dok dobiva batine, od kojih ovisi čitava komičnost te scene.

I tako je došla premijera. Sa zebnjom su svi na pozornici očekivali tu scenu. A onda iznenadjenje: scena je tako izvanredno uspjela, da se ne samo publika u dvorani smijala od srca i pljeskala, već ni glumci, koji su napamet znali čitavu scenu, nisu mogli zadržati smijeh.

Uskoro se međutim otkrila tajna. Prije predstave Štef je na daskama pozornice napisao problematičan tekst, točno na mjestu gdje je bilo predvidjeno da leži, i priredba je protekla bez greške.

o 0 o

MALO ŠALE

Barek: Viš, Marek, vatrogasna sirena pak tuli saku nedelu o poldan, a celo leto uopće ni tulila.

Marek: Kak bi bila po letu tulila, kad su vatrogasci još za proletja popili vino. Sad kad su nabrali mošta, odma je i sirena počela tuliti.

o 0 o

Barek: Štef, je li vidiš, kakov si ti muž? Kad Marekov muž ide v jutro na posel, on svoju ženu navek kušne. Ti se toga nigdar nebi setil.

Štef: Naj biti bedasta, Barek! Pak kak bi to izgledalo, kad bi ja išel sako jutro Mareka kušnuti?

RODJENI:

Bobesić Miroslav (sin Marijana i Terezije) rodj. 6.1.1975.
 Zagorec Ana-Mari (kći Marijana i Marice) rodj. 1.4.1975.
 Horvačić Hrvoja (sin Franje i Marice) rodj. 18.4.1975.
 Katulić Neno (sin Josipa i Marice) rodj. 26.6.1975.
 Kos Ivan (sin Ivana i Marice) rodj. 4.8.1975.
 Robić Igor (sin Ivana i Štefaniće) rodj. 29.8.1975.
 Detelić Davor (sin Branka i Ljiljane) rodj. 2.8.1975.
 Robić Tomica (sin Franje i Vere) rodj. 6.9.1975.
 Puljić Marko (sin Ante i Katice) rodj. 11.9.1975.
 Kovačević Ana (kći Josipa i Ljubice) rodj. 12.9.1975.
 Horvačić Kristijan (sin Marijana i Biserke) rodj. 8.10.1975.

VJENČANI:

Horvačić Marijan i Detelić Biserka - 4.1.1975.
 Detelić Ivan i Lučić Marica - 11.1.1975.
 Robić Verica i Kundić Stjepan - 5.4.1975.
 Črnko Branko i Dugač Štefica - 17.5.1975.
 Trumbetaš Franjo i Črnko Marija - 9.8.1975.
 Rožić Dragica i Hrkovec Franjo - 16.8.1975.

UMRLI:

Robić Franjo (Mate), rodj. 21.8.1900., umro 4.2.1975.
 Vnučec Franjo (Ivana), rodj. 27.10.1906., umro 19.4.1975.
 Robić Kata (Ivana), rodj. 11.11.1883., umrla 11.5.1975.
 Črnko Blaž (Nikole), rodj. 2.2.1895., umro 18.5.1975.
 Detelić Stjepan (Josipa), rodj. 17.6.1945., umro 9.10.1975.
 Katulić Stjepan (Stjepana), rodj. 1910., umro 18.10.1975. (Zagreb)
 Katulić Blaž (Janka), rodj. 2.2.1905., umro 19.10.1975.
 Črnko Franjo (Stjepana), rodj. 1908., umro 17.11.1975.

o o o

"GLAS BUŠEVCA" - glasilo Socijalističkog saveza radnog naroda Buševca. Uredništvo: Branko Bobesić, Marijan Detelić, Zlatko Kovečević, Stjepan Lendarić, Branko Robić, Stjepan Robić (Franje), Ivan Rožić (Nikole). Glavni i odgovorni urednik: Ivan Rožić (Nikole). Izdavač: Ogranak "Seljačke slove" Buševec. Adresa: Glas Buševca, Ogranak "Seljačke slove", Buševec, Glavna 20 c, 41419 Vukovina.

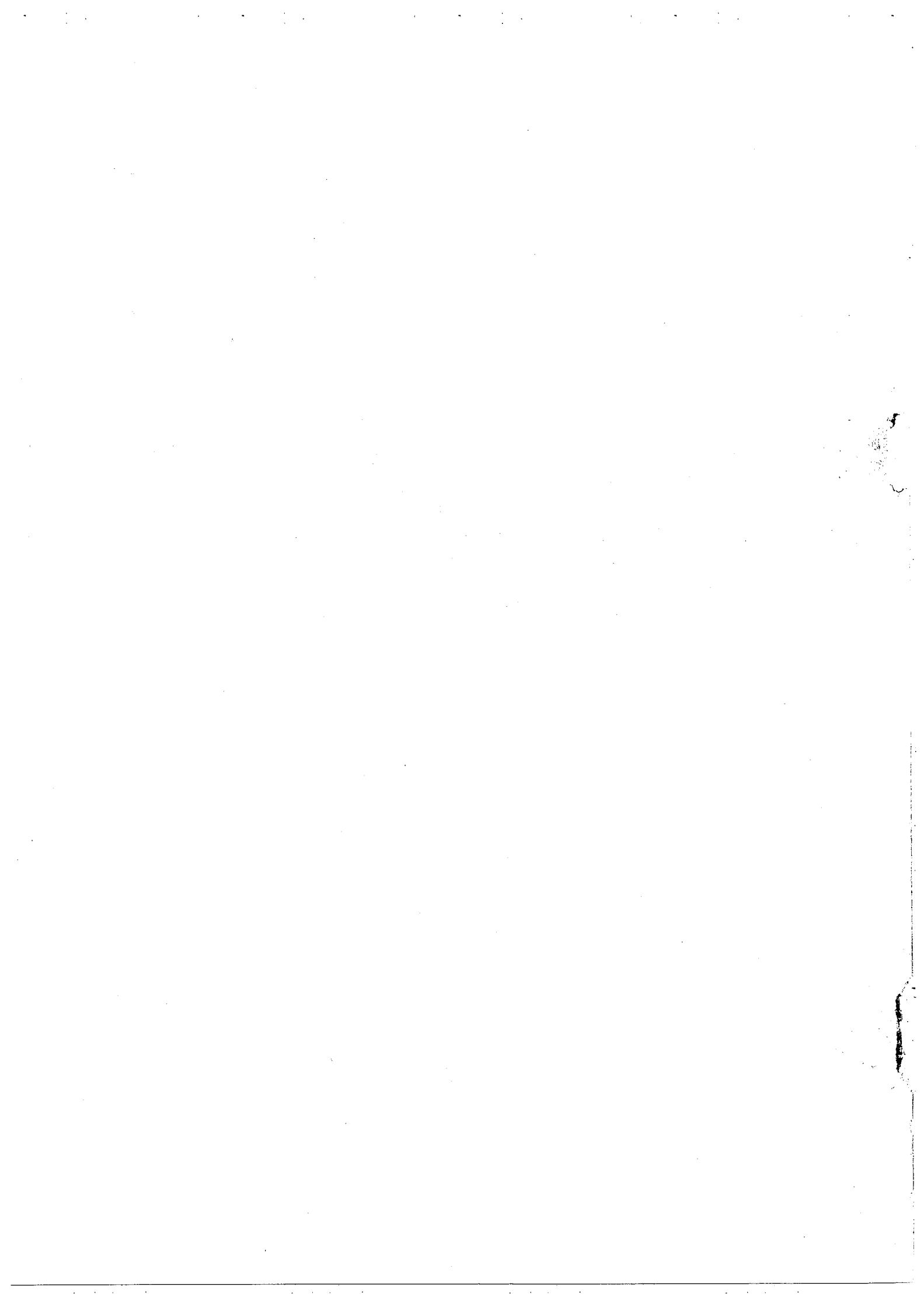
Tehnička obrada i tisak:
 IZRADA PAPIRNATE KONFEKCIJE
 "SEVER" - ZAGREB

Velikogoricki
list

Velikogoricki
list

Velikogoricki
list

GLAS •
• **BUŠEVCA**

CIJENA 10. - ND

